

Ezopa Saĝo

(Ĉineske)

Vejdo

Adaptis

el Ezopa Saĝo de K.Kalocsay

e-Librigita de Elerno

Junio, 2007

Multobla Ĝuo pro Multobla Kontribuo

— Antaŭparolo al Ĉineska Versio de *Ezopa Saĝo*

Ezopaj Fabloj estas mondfama verko, aperinta en la tria jarcento antaŭ Kristo. Ĝi harmonie kombinas la ideologian enhavon kaj artan formon en tutaĵo, kun lakona lingvaĵo, viveca rakonto, riĉa imago, kaj abunda instruo. Iuj fabloj kiaj *Kampano kaj Serpento*, *La Vulpo kaj la Vinbero*, *La Lupo kaj la Ŝafido*, *La Mensogema Paŝtisto*, *Trezoro en la Tero* k.c. jam fariĝis tre popularaj tra la mondo, famkonataj kaj ŝatataj ne nur de infanoj sed ankaŭ de maturaj legantoj.

Mondfamaj verkoj ĉiuj havas la komunan karakteron: superi tempon kaj spacon, longvivi senvelke, transformiĝi en milojn kaj dekmilojn da ekzempleroj de diversaj eldonoj de malsamaj epokoj, de malsamaj landoj, en malsamaj lingvoj, kun pli aŭ malpli multaj pecoj, tradukitaj aŭ reverkitaj de malsamaj homoj; do, kun multegoj da rekreatoj far posteuloj kaj jam ne plu estas kreaĵo de unusola aŭtoro. Post ampleksa disvastigo ĝi jam fariĝis komuna spirita riĉaĵo de diverslandaj popoloj.

Ezopaj Fabloj eniris Esperanton sufiĉe frue. Nun ekzistas almenaŭ la subaj kvar versioj.

En 1891 jam aperis *Elektitaj 50 fabloj de Ezopo* esperantigita de Iv. Lojko. Tiam estis nur la kvara jaro post apero de la Unua Libro de Esperanto en 1887.

En 1932 aperis *Fabloj laŭ Ezopo* reverkita de japana veterano Osaka Kenĵi.

En 1954 aperis *50 fabloj de Ezopo*, reverkita de alia japana esp-isto Nakagaki Koĵiro. La suprediritaj versioj ĉiuj estis en prozo.

En 1956 Kálmán Kalocsay elektis 77 ezopajn fablojn, reversis ilin poemoj, kolektis en unu libron *Ezopa Saĝo*, kiun eldonis bindite eldonejo Koko Kopenhago de Danlando.

Ezopo, la fablisto en antikva Grekio, naskiĝis en la sesa jarcento antaŭ Kristo, laŭ onidiro, li estis sklavo. Se li vere skribis surpapere, facile imageble liaj originaloj certe estis prozoj en la greka. Tamen la *Ezopa Saĝo* de Kalman Kalocsay estas poemaro originale versita en Esperanto, en kiu la rekeado ja okupis vere grandan proporcion. Kion ni aprecas, jam ne nur estas la rakonto(intrigo)j sed ankaŭ la elstaran versarton de Kalman kalocsay.

Intrigo estas tre grava ingredienco por televidaj detektivo-filmoj. Sed la konduto de ĉinoj dum spektado de pekina opero, oni povas tiel diri, havas nenian rilaton kun intrigo. La ĝisostaj amantoj de la pekina opero ja scipovas parkeri ĉiom da teksto, ario, kanto, muziko de la dramo. Tamen en spektado de tradicie malnovaj programeroj, malgraŭ je kiomafoja ripetado, ili ankoraŭ estas tiel ardaj, fervoraj, ankoraŭ same entuziasme kiel en la unua fojo aklamas por la brila ludo far la eminentaj aktoroj. Tiam ilin allogas jam ne intrigo de la dramo, sed la ludo-arto de la aktoroj. Tia rezono validas same en aprecado pri la reverkado aŭ reversado de famaj verkoj, tiel do estiĝas la ebleco de senfina rekreato de iu fama verko.

Duonan jarcenton post apero de la *Ezopa Saĝo* de Kalman Kalocsay, kun ĝojo ni vidis la novan poemaron *Ezopa Saĝo* kiun Komencantino* reversis per ĉineskoj. Tiu poemaro kreiĝis

---

* Komencantino estas pseŭdonimo de Vejdo, kiu, esperantistiĝinte en 1967, elĉinigis *La Familion* verkitan de Bakin.

en interreto, la tuta proceso estis malkaŝa, publika, travidebla por ĉiu retamikoj. Mi, Guozhu, postsekvis la tutan proceson de ĝia naskiĝo. Je la komenco kaj fino de la kreado mi dufoje publikigis poemojn-ĉineskojn por kuraĝigi kaj gratule jubili.

Ĉar Komencantino prenis la poemaron de Kalocsay prototipo, tial la konsisto de la du poemaroj estas sama: longa poemo pri *Ezopo* plus 77 fabloj (ĉu longaj aŭ mallongaj). Ŝi komencis reversi ekde 2007-03-05, kaj finis en 2007-06-16, la tuta laboro daŭris cent tagojn.

La pseŭdonimo Komencantino ne konformas al ŝia brila versarto. Poste mi tiel komprenis ke ŝi nomas sin "komencantino de ĉinesko", sed ne "de Esperanto aŭ de Esperanta poezio". Ŝi ekaperis rete ja per la tuta brilo je la unua minuto.

La fama verko de fama aŭtoro ofte estas rekordo de kie oni ne rajtas retiriĝi. Kvankam la fama verko de fama aŭtoro povas doni inspiron, tamen ĝi ankaŭ staras kiel nekonkerebla baro, aldonante psikopremon. Sed nia Komencantino bone plenumis la senprecedencan taskon. Ekz-e, la unuaj versoj en *Ezopo* de Kalocsay estis:

Ezopo! Ĉu li estis aŭ ne estis?
Oni rakontas ... oni ... svaga oni ...
Li, tamen, eĉ se li ne vivis, vivas.
Se Hellas lin ne naskis, ĝi lin kreis.

Kaj nia Komencantino reversis tion en du ĉineskoj *Sopir-al-Sudo*:

Ezopo (1)
—laŭ ĉinesko Sopir-al-Sudo

Ezopo!
Ĉu estis vere,
aŭ li ne estis tute?
Rakontas oni klere
sed svag-aere.

Li tamen
vivadas ĝis nun
eĉ se li ne jam vivis.
Se Hellas naskis lin kun
anim' sub la sun'

kiuj fidele redonis la originalan enhavon per la nova formo de ĉinesko lerte versita.

Tiu ĉi poemaro de Komencantino havas jenajn karakterojn:

Tio estas la plej nova *Ezopa Saĝo* en nia Esperantujo, ol la lasta samnoma poemaro de Kalocsay je distanco de duona jarcento.

Tio estas la unua *Ezopa Saĝo* reversita de ĉina esperantisto.

Tio estas la unua *Ezopa Saĝo* reversita en ĉineskoj.

Tio estas la unua poemaro ekskluzive nur en ĉineskoj Sopir-al-Sudo. Versi unu poemon

per 177 ĉineskoj Sopir-al-Sudo, tio estas senprecedenca ĉu en la Esperanta ĉu en la ĉina poezio. Ĝi liveras al ni la sukcesan modelon por versi longan rakonton per serio da mallongaj ĉineskoj. Kaj ni vidas ke la "transiro" de Esperanta metriko estas uzita ĝis-ekstreme.

Tial ni havas la motivon diri ke ĝi estas la mejloŝtona verko en evoluo de ĉinesko, kaj ankaŭ kontribuo omaĝita de ĉina esperantisto al la granda ĝardeno de Esperanta poezio. La kontribuo ne estas unuopa sed multobla, tial nia ĝuo ankaŭ estas multobla.

Ĉia komenco estas malfacila. Nun, se jam havas tiel bonan komencon, mi kredas, nia ĉinesko certe marŝos pli antaŭen al la mondo, kaj estos bonvena de pli kaj pli multaj legantoj. Okaze de la enretigo de ĝia eLibro, mi humile kopias mian rimgratulon kun mia kora admiro "Vin laŭru krono":

Al Kara Komencantino
—laŭ ĉinesko Busuanzi
(2007-06-05)

**En marto vi ek
al maratono.
Instigas mi vin rete
per mesaĝ-dono.**

**Ĉiam vin sekvas
por bona kono.
Je brava celatingo,
vin laŭru krono!**

Guozhu

2007-06-22, Wuhan, Ĉinio

Ezopo

—laŭ ĉinesko Yijiangnan**

Ezopo!
Ĉu estis vere,
aŭ li ne estis tute?
Rakontas oni klere
sed svag-aere.

Li tamen
vivadas ĝis nun
eĉ se li ne jam vivis.
Se Hellas naskis lin kun
anim' sub la sun'

ĝi fakte
lin kreis vive.
Laŭdire kiel sklavo
en Friga, efektive,
kore naive,

li estis
platnaza, lama
malalta, ŝveloventra
knabo sen vervo flama,
mutulo fama.

La mastro
al kamp-laboro
lin sendis, ĉar li taŭgis
nenie. Per rigoro
de pikdoloro

kunuloj
lin mokis aĉe
pri liaj malbeleco,
muteco vorte kraĉe,
ĉiam laŭplaĉe.

Kaj krome,
je lia muto,

---

*Yijiangnan: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el kvin versoj de 35,77,5 silaboj laŭ rimaranĝo de xa,xa,a (x=senrima)

**akiris ili multon.
Ekzemple, per imputo
de mav-konduto**

**de l' ŝtelo
de mastraj figoj,
akuzis ili, ĉar li
per vorta senkulpigo
kontraŭ l' intrigo**

**ne povis
ekskuzi vorte.
Ezopo trinkis akvon
varman kaj langon forte
premis elporte,**

**vomis, kaj
signis permane
al mastro, ke li ĉiujn
devigu fari same.
Oni senvane**

**eltrovis
ŝtelistojn vere.
Li do sin savis, liaj
kunuloj jen kolere
kaj netolere**

**kontraŭ li
kraĉis lamente
antaŭ la mastro. Foje
arbare li renkonte
eltrovis, senatente,**

**Artemis-
pastrinojn dense
de l' arbaro perdintajn
vojon, kaj li senpense,
kaj senintence**

**al ili
la vojon ĝustan.
Ensonĝe li pro tio
akiris pagon justan—**

ili igis rustan

**la langon
parole pova,
kaj eĉ ne ordinare.
Li tamen ne per nova
lango saĝkova**

**li bone
ja sin defendis
kontraŭ la kamlunio.
La mastro lin forsendis
kaj lin forvendis.**

**La mastro
nova lin lokis
por varto de l' infanoj,
sed hejme li elvokis
kaj eĉ provokis**

**konsternon
jen pro malbela
sia. Post baldaŭ l' mastro
lin portis sub vip-pelo
al foir-celo**

**kune kun
la karavano.
Ĉe ekiro permesis
oni al la infano
en mava sano**

**elekti
ŝarĝon laŭvole.
Je ĉies mir', li portis
plej pezan ŝarĝon fole
kaj senparole**

**jen sur sin.
Sub la pan-korbo,
la plej peza, li prekaŭ
falas pro febla korpo,
sed post manĝsorbo**

fojfoja,
la korb' fascine
fariĝis jen malplena,
atinginte sunkline
foiron fine.

Ĉi tie
pri li marĉandis
la filozofo Xanthos.
Komence arogantis
kaj pridemandis

ridaĉe
disĉiploj liaj,
sed kiam li respondis
per vortoj kaj raciaj
kaj saĝ-konsciaj,

ili mem
al majstro donis
monon por aĉeti lin.
Ili l' sklavon bezonis,
kaj bone konis.

La majstro
al sia bela
edzin' donacis sklavon
la novan, sed l' anĝela
ino malhela

fariĝis,
ĉar ŝi atendis
belan kaj junan sklavon.
La milito etendis
kaj pli kresĉendis

intere
de l' saĝa sklavo
kaj bela majstredzino.
Laŭdire, l' majstr' per savo
el brua kavo

kvelera
lin tiris pene,

**ĉar tiu eble servis
kaj helpis pli utile
ĉe tiu brile.**

**Tiame
majstro promesis
al sklavo liberigon,
sed neniam kapjesis,
ti' ne sukcesis.**

**La sklavo
lin ĉikanetis
la filozofon kaj per
pika ag' lin raketis:
jen foje petis**

**la majstro
por manĝon lenton,
kuiris li nur grajnon;
Foje kaŭzis lamenton,
Li, naŭzan senton:**

**la majstro
de la festeno
frandaĵon sendis per li
hejmen kun vorta ĉeno:
“Ĉe hejmeveno,**

**donu al
la delikata
delikataĵon.” Kaj li
ĝin donis al malsata
hundo ŝatata.**

**L' edzino
indignis vere
tiel ke ŝi ne volis
lin vidi plu espere,
sakris severe.**

**La majstro
jen malespere
Ezopon riproĉegis.
Repondis li tolere**

kaj senfiere:

**“Mi agis
ja laŭ ordono
precize. delikata
plej estas en salono
ne la persono**

**sed hundo.
Ĝi ĉiam kuras
al vi ĉe hejmeveno
via, kaj vi plezuras
kaj bonhumuras.**

**Kaj kiel
ajn vi rigore
ĝin traktas, ĝi ne volas
forlasi domon ignore
kaj malfavore.**

**La vero
l' edzinon povis
ne teni hejme, fuĝis
ŝi al la patro, kovis
haton, forŝovis**

**la hejmon.
Flat' aŭ donaco
aŭ promes' ŝin ne povis
tiri al hejma paco.
Jen kun sagaco**

**Ezopo
al li promesis
reporti la virinon.
Siajn planojn li pesis,
fine sukcesis**

**elpensi
rimedon bonan:
li iris al foiro
kaj faris fanfaronan,
superbezonan**

**aĉeton
por la festeno
granda, kaj famigis, ke
Xanthos, en teda ĝeno
de senreveno**

**de sia
edzino kara,
intencas reedziĝi.
Nu, post tio blondhara
ino erara**

**revenis
hejmen rapide.
Laŭdire, l' filozofa
petis al li decide
juĝi klarvide,**

**kio plej
estas utila.
Ezopo diris jene,
"La lango estas brila
plej en subtila**

**hommondo,
ĉar vi ja devas
per ĝi preĝi kaj danki
al Dio, kaj ricevas
benojn, kaj levas**

**animon
ni altspirita.
La lang' al saĝo vortojn
donas, kaj per ĝi, senhezita
kaj neevita**

**ni veron
parolas tute,
kaj ĉiu ĝojo fontas
jen el ĝi absolute."
Kaj ŝajn-diskute**

**la majstro
demandon donis**

**pri plej nociva aĵo,
ankaŭ Ezop' admonis
kaj plu rezonis**

**per lango:
“Lango nature
estas la plej nociva.
Ĝi flatas senmezure
al rango nure**

**senviva
kaj senmerita,
al kalumni', delogo
kaj mensogo irita
kaj ĉion spita.**

**Ĝi diras
la argumentojn
malverajn kaj subfosas
familiojn kaj gentojn
kaj homajn sentojn.”**

**Laŭdire
deziris banon
la filozofoj foje
kaj sendis la helpmanon,
la sklavan nanon**

**iri al
la bana domo
por rigardi, ĉu tie
troviĝas tro da homoj
kun ŝvit-aromo.**

**Ezopo
iris kaj staris
ĉe la pordo. Survoje
la vojon ŝtono baris
kaj vere faris**

**venanton
stumbli suferi.
Sed ĉiuj lasis resti
ĝin tie jen surtere.**

Iu kolere

**postlonge
flankĵetis vole
ĝin. Li revenis hejmen,
raportis: homo sola
troviĝas fole**

**en banej'.
Alia rakont'
diras, ke l' filozofa
atendis por la renkont'
de sia fak-rond'**

**amikojn
kaj ĉe la pordo
Ezopon li starigis
por teni bonan ordon.
Li, kiel lordo,**

**ordonis,
ke lasu sole
li enen filozofojn,
por ke tedu laŭvole
ne aĉparole**

**vulgaraj
homoj. Alvenis
filozofoj kaj ĉiun
li ofendis aŭ ĝenis,
aŭ bari penis.**

**Nu, ĉiu
iris kolere.
Kaj postan tagon Xanthos
riproĉis lin severe,
malbenis vere.**

**Ezopo
respondis jene:
lia devo je estas
enlasi memkomprene
ilin senĝene,**

sed kiuj
vere facile
ekkoleris, forkuris,
tiuj ne laŭkonsile
kaj ne simile

ja estas
en senco vera
filozoj, sed povra
popol' kun malsupera
aspekt' malklera.

Rakontas
oni tre klare,
ke l' filozofo trovis
trezoron senerare
kaj malavare

helpe de
Ezop' varmkora.
Li devus la duonon
donis al penlabora
Ezop' fervora,

sed li ne
divide volis
kun li l' riĉaĵon grandan,
nek pri liber' parolis,
kaj eĉ strangolis

promesojn
siajn kruuele.
Por teni la sekreton
Ezopon li karcere
fermis senpere.

Sed kiam
en l' urb-agoro
la Samosanoj svarmis
torente je fest-horo
kun ĝoja koro,

el l' alto
plonĝis subite

aglo, kaj kaptis l' urban
blazonringon senspite,
forflugis glite,

kaj ĵetis
ĝin senatende
en la sinon de sklavo
kaj pafiĝis nubfende,
alten ascende.

Ekkrio
"Mesaĝo dia!"
Popolo sin al Xanthos
turnis kun koro pia
kaj iluzia

por vere
deĉifri certe
ĉielan la mesaĝon.
Li en mediton sperte
falas, sed lerte

ne povis
li en dilemo
respondon trovis, kaj li
konfuzis pri l' problemo
de l' urb-emblemo.

Troviĝis
en la danĝero
nun lia tuta famo.
Nevole la espero
pri solva vero

metiĝis
al cerba saĝo
de Ezopo, kiu ja
fojfoje kun kuraĝo
al liber-naĝo

petadis.
"Solvos l' aŭguron
mi, sed nur, se ĝin mi mem
rakontos kun plezuro,

per rond-veturo,

**al plebo
en urb-agoro,”
li diris, “Vidu, el ti’
vi profitos kun gloro
kaj la favoro**

**de l’ plebo:
Estas fiero
de l’ mastro l’ saĝa sklavo.”
Do, Xanthos kun sincero
kaj per prefero**

**kunvokis
konsilantaron
kaj popolon en placon.
Kiam en homan maron
sian amaron**

**de malbel’
aperigis li,
eksonis murmuro de
seniluziig’ kaj kri’
de antipati’**

**kaj mokoĵ.
Sed per parolo
nobla li sin defendis:
“Ni Samosa popolo
kun longa gloro!**

**Ne juĝu
ja laŭapere
personon. Jes, mi estas
malbela jen ekstere
eĉ netolere.**

**La pura
kor’ kaj la belo
de l’ animo devigas
je respekto ĉielon
de brila helo.”**

**Korife’
la amason nun
admonis, kaj Ezopon
petis: “Ne koleru kun
maltrankvila pun’**

**pro l’ bruo
de la senkleraj,
sed diru, se vi scias
ion por bonoj belaj
de l’ urb’ supera.”**

**Ezopo
tiam komence
diris, kiom da fojoj
li jam sendiference
helpis intence**

**la majstron
savis fervore,
kiomfoje promesis
tiu al li favore
kaj bonhumore**

**liberon,
sed ju pli multaj
liaj servoj, mizera
des pli ja senrezulta
kaj senkonsulta**

**fariĝas
la liberigo.
Postulis la popolo
al Zanthos, per instigo,
tujan malligon**

**de l’ brava
kaj saĝa sklavo.
L’ urbestro deklaris al
Xanthos: “Ezopa savo
el via havo**

**vizaĝas
jen elektojn du:**

**Aŭ vi lin liberigos
aŭ mi laŭ l' ofic-influ'
tion faros, nu,**

**ja kontraŭ
via deziro.”
La filozofo vole-
nevole sen ajn diro
pri la deiro**

**de Ezop'
kaj lin ĉeloke
liberigis. Nun Ezop'
ĉielsignon elvoke
klarigis ŝoke:**

**“La aglo,
estas bird-reĝo,
ĵetis aŭtonomian
simbolon per fortstreĉo,
laŭ ĉiel-leĝo,**

**al sklavo.
Tio kristale
signifas, ke ĝi jugos
la urbon, kaj fatale
la urbo fale**

**liberon
perdis rapide.”
Pli poste vere venis
senditoj maltimide
de l' Lidja gvide**

**de l' reĝo
Krezo postulis
submetiĝon, tributon.
Timiĝ' tra l' urbo rulis,
indigno brulis.**

**Ezopo
rifuzis fere
submetiĝon per vortoj
kaj deklaris fiere:**

“Aŭdu parkere,

senditoj!

Antaŭ l’ popolo
du vojoj kuŝis klare:
unu voj’ per doloro
kaj sen konsolo

ekiĝas

kaj finiĝas jen
je paco kaj libero.
L’ alia, sen pen’, sen ĝen’,
sed kun katen’

komence

ŝajnas altira,
kaj finiĝas en amar’
ĝi al sklavec’ korŝira
kaj ĝemsuspira

kondukas.

La Samosa gent’
naskiĝis ja libera,
volis kun libera sent’
je ĉiu moment’

vivadi,

ne kiel brute.
Por defendi, ajn forton
ni ja konkeros tute
kaj absolute!”

Nun Krezo

volis per arme’
ataki kontraŭ l’ urbo
spitema. Li sciis, ke
l’ instiganto de

rezisto

estas ververa
Ezop’, do li postulis
de la urbo fiera
kun volo fera

elsendon
de Ezopo mem.
Tiu al Samosanoj
rakontis la fablon jen
kun simila tem’

pri ŝafoj
naivaj rare:
“Militis longan tempon
jam ŝafgrego amare
kontraŭe are

spite al
la lupa hordo.
Lupoj venkis nature,
havante pli da forto.
Pendis la morto

sur ŝafoj.
Do ili fine
federis sin kun hunda
kohorto por obstine
kaj discipline

batali.
Kun helpo forta
de hundaro, forpelis
ili lupojn per orda
batad’ ŝirmorda.

Post tempo
kelka, l’ sendito
el lupa trup’ aperis
ĉe ŝafoj sen invito.
Li kun ekscito

persvadis,
‘Kial la batal’?
La ŝaf’ kaj l’ lupo povas
kunvivi ja sen rival’
kvaz’ en festival’.

Kaj ho ve,
tamen, sen sekur’,

ni ĉiam tremas time.
Ni, lupoj, de mild-natur'
kaj bona kultur'

ja estas
kaj l' pacon amas.
Kaj, vi, ŝafoj pro via
obe' surtere famas.
Ni tute samas

rilate
al temperament'.
La hundoj ĉiam ĝene
kveleras kun malkontent',
bojas sen silent'.

Se hundojn
vi ja forpelas,
ni povas vivi pace.'
Tiuj vortoj tre belas
kaj vere celas

malpacon.
Sed ŝafoj krede
akceptis la konsilon,
ili ĉiurimede,
ankaŭ sencede,

forpelis
hundojn senspure.
La lupoj venĝsoife
atendis kaj terure
atakis kure

surkampe
ŝafojn, kruise
masakris ilin rabe
sen ajn rezist' ribela
kaj bar' forpela."

Ezopon
la Samosanoj
ne elliveris, sed li
volonte, jen kun plano,

iris al klano

**de Krezo
kun granda gloro.
La reĝ' tre surpriziĝis,
l' impona oratoro
de la popolo**

**ne estis
la venanto, sed
la kripla, nanstatura
sklavo kun nuda pied',
sen milit-kasked'.**

**Ezopo
diris sentime,
ke li venas memvole,
kaj petis plen-estime
kaj mild-esprime**

**de Krezo
indulgon kore.
Li nomis sin nur grilo
muzikanta fervore,
ne vund-dolore**

**pikante
iun nek ion.
Kaj tiam li elmontris
sian vastan fabl-scion
kaj la magion**

**persvadan.
Li fablon jenan
rakontis: "Dum akridojn
ekstermadis venenajn,
grilon ĝenplenan**

**li kaptis.
Ĝi ĉirpis peton:
Ne premu min ĝismorte,
al frukt' detruan treton,
al spik' mordeton**

**neniam
mi donis fuŝe.
Mi nur kreas muzikon.
Kiam trilas etpuŝe
mi balsam-tuŝe**

**ekgajas
iranto laca,
vi kaj filoj gajos. Min
lasu en vivo paca
kaj senminaca.**

**Mi nek vin
ja povas piki
nek endomaĝigi, nek
mordi, sed nur muziki
ĝoje muziki.”**

**Daŭrigis
Ezop’ sincere,
“Jes, reĝ’, mi estas tia,
la kantisto, ververe.
Servon prefere**

**mi donas
al la homaro,
trezoron mian tutan
ankaŭ. Kaj nur bonfaro,
oferpreparo**

**jen estas
mia aspiro
azen’ min provis vane
imiti sen akiro,
kaj per satiro**

**min mokas
formikoj cele
al sia gren-akumulo.”
Reĝ’ aŭskultis ĝojŝvele
lin plezurpele,**

**kaj fidon
metis bonvole**

**sur lin, kaj tiele do
sukcesis li laŭvole
akiri sole**

**la pacon
por la popolo,
kiu lin ja akceptis
venkmarŝe en ĝojbulo
kiel idolon.**

**Rakontas
oni kompate,
ke el Samos-insulo
li iris for boate
kaj migris sate**

**de urbo
al urb' kaj ĉie,
vizitis Babilonon,
aventurojn havis tie
kaj spertojn plie.**

**Al Hellas
revenis fine
Ezop', al Delfoj trafis
kaj okazis fascine,
ŝajne destine,**

**konflikto
inter Ezopo
kaj sanktaj aŭguristoj.
Neniu en Eŭropo
aŭ sur terglobo**

**scias pri
kia obscedo
kroĉiĝis al konflikto,
ĉar nur postrestis pledo
jena laŭ kredo,**

**ĉar l' aktoj
de la proceso
jam perdiĝis senspure.
La pledo, sen eksceso,**

kaj laŭ konfeso

priskribas

la kolizion:

“Ho pastroj, aŭdu. Iam

respektis viajn pion

mi kaj konscion,

ĉar Delfoj

fama tuttere,

sed kiam mi alvenis,

mi ŝanĝis jen kolere

kaj konsidere

ideojn

miajn entute.

Klarigos tion jene

detale mi pogute.

Mi marapude

jen vidis,

ke sur marondo

naĝas tre fore io,

tiom ĉe horizonto,

laŭ imag-sondo

mia, ĝi

ja estas ŝipo.

Sed kiam ĝi alnaĝas

sub onduŝ’ kaj ventvipo,

nur putra ŝtipo

aperas

antaŭ okuloj.”

La grilo, tamen, povis

ankaŭ piki pro brulo

kvaz’ frenezulo.

La pikojn

tiajn ne ŝatis

la potenculoj. Seianus

akuzis, kaj lin batis

kaj malkompatis

**I' unua
plaga fatalo.
Li certe lin defendis
sukcese kontr' rivalo
en leĝbatalo.**

**Pastroj, por
lia mortigo,
eĉ enŝovis en aĵojn
liajn, jen per intrigo,
sanktan kalikon**

**de templo
Apoll', pri ŝtelo
sakrilegia akuzis
lin, juĝis sen ŝancelo
kaj kun kruelo**

**mortpunon.
Al l' ekzekuto
survoje li ankoraŭ
provis per forta tuto,
saĝa elŝuto**

**rakontis
fablojn intence
por ilustru punon de
perforto alud-sence.
Li dekomence**

**ja citis
fablon pri rano
kaj mus', pri agl' kaj vulpo,
persvadis al mens-sano
de la just-amo,**

**kaj eble
li cignokante
fablis ankaŭ pri agl' kaj
alaŭdo aplom-lante
kaj instruante,**

**sed ĉio
'stis senutila.**

Nun li diris laste, kun
“humuro pendumila”
per saĝo brila:

“Antaŭe
kampulo aĝa
estis, kiu jam manĝis
bulbojn en dom’ vilaĝa,
sed urb’pejzaĝa

ankoraŭ
ne sin prezentis
antaŭ liaj okuloj.
Li malĝoja sin sentis,
do li lamentis,

petante:
‘Multajn panojn jam
mi manĝis, sed forlasis
ĉi dometon neniam,
kun dezira flam’

mi volas
urben veturi.
Rajdbeston donu al mi.’
Por igi lin plezuri,
oni kunkuri

jen lasis
azenon kun li.
L’ aĝulo ekvojaĝis
jen al la urbo per ĝi.
Li, kun fantazi’,

surrajde
sidis ĝojplene,
kiam ŝtormo lin trafis.
L’ azeno prancis pene
l’ aĝulon ĝene

balancis,
sin levis fine
subite sur la postajn
krurojn, puŝis flankkline

lin jen ruine

en foston.

**Tie vundite
morte li kuŝis vee,
sufere dolorfrite
plene frid-ŝvite.**

**Apenaŭ
li spiris vere.
'De rajdĉeval' bonrasa
aŭ de mulo prefere
kaj mortsufero**

**ol de la
stulta azeno!"
Post rakontad' de l' fablo,
lin depuŝis sen peno,
sen ajna beno,**

**de alta
montpinta roko
en profundon de valo.
Ezop' kun siaj moko,
kaj fablostoko**

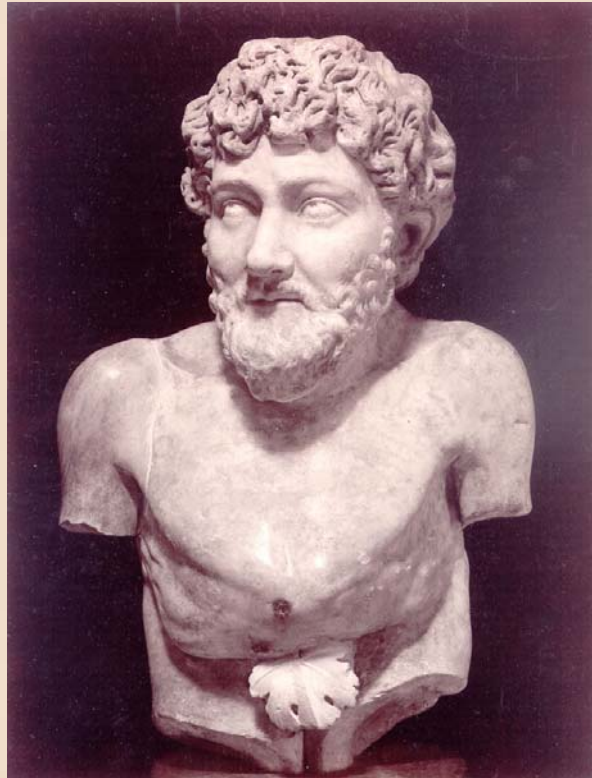
**falmortis.
Sed plagis pesto
post nelonge la urbon
Delfoj per mortinfesto
je vivekzisto.**

**Kaj ĝi nur
ĉesis subite,
kiam l' urbo, kun pento,
starigis laŭmerite
templon rapide**

**kaj altan
memorkolonon
sur lia ekzekutej',
jen por peti pardonon
kaj pacan donon**

**de l' dio
tree kolera.
Ezopo tiel venkis
post la morto mizera.
Sed la fiera**

**spirito
kaj la fam-gloro
de Ezopo brilas lume
ĉiam en la memoro
de ni popolo.**

1. La Griloj

—laŭ ĉinesko Daolianzi*

Antaŭe,
laŭdire,
antaŭ Muzoj alire
naskiĝis en la mondo,
vivis homoj senmire

kaj griloj
je alven'
de Muzoj aperis jen
unuaj kantoj por ĝoj'
kaj plezuro sen ajn ĝen'.

Gril-homoj
ekdronis
en sindona partopren'
en trila ĉirp-kantado,
forĝesis pri manĝ-trink-pren'.

Neniam
ili plu
zorgis pri sia viv-ĝu',
tagnokte nure kantis
kun rava muzika bru'.

Neniom
atentis
ili lante prezentis
al si mortan mizeron,
kvankam kante talentis.

Senhelpe,
destine,
ili mortos finfine
kiel homoj, sed grilan
korpon portos difine.

---

* *Daolianzi*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el 5 versoj de 33,7,77 silaboj, laŭ rimarangô xa, a, xa (x=senrima)

**La Muzoj
donacon
donis por kovri lacon
ke kantadu dumvive
ili por trovi plaĉon,**

**ke ili
post morto
alportos kun raporto
“Kiu Muzojn tre kultas
kaj honoras laŭ forto?”**

2. Azeno kaj Grilo

—laŭ ĉinesko Fengrusong*

Azeno en trankvilo
kanton de grilo
tre ŝatas kaj pretas por
imiti
per la trilo
kaj demandas al li
“Ĉu via konsilo?”

“Kion manĝi, ho grilo
por la voĉbrilo?”
Respondo estas “roso”
por voĉo en similo
li nur manĝas roson,
mortas de manĝ-stilo.

---

* *Fengrusong*: unu el ĉinaj fiksformaj poemoj el du strofoj kun 7 kaj 6 versoj respektive de 7,5,734,66 / 7,5,77,66 silaboj, laŭ rimarangô a,a,xxa,xa /a,a,xa,xx (x=senrima)

3. Grilo kaj Formiko

—laŭ ĉinesko Shuidiaogetou*

En tempo vintra
satmanĝas formik’
el grasa gren-stoko
de seka tritik’.
Grilo treme pro frid’
sin turnas al najbar’
“Da greno, amik’,
iome donu!”
per voĉa tragik’.

La najbar’
mokdiras
per kritik’,
“Kion manĝas
vi el somer-grafitik’?”
“Neniom, en somer’
mi violonis per
belsona muzik’.”
“Do, ludu. Mortu
jen de malsat-pik’.”

---

* *Shuidiaogetou*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 9 kaj 10 versoj respektive de 55, 65, 665, 55/333, 47, 665, 55 silaboj laŭ rimaranĝo de xa, xa, xxa, xa/xxa, xa, xxa, xa (x=senrima)

4. Libero

—laŭ ĉinesko Yijiangnan*

Liberon
ĝuis ĉevalo,
povas laŭplaĉe troti
en kampo kaj tra valo
eĉ tra ĝangalo.

Alvenis
cervo malbona,
malpurigis fontakvon,
tretis herbojn fripona
kun moko sona.

Ofendis
li per fiago
ĉevalon ĝis indigno.
Tiu volis pro l' plago
venĝi por pago.

Sed cervo
lertis en kuro,
ĉeval' lin vane kaptis.
Kun granda malplezuro
sen ajn mezuro

ĉevalo
sin turnis al vir'
por helpe mortigi lin
je sia venĝa dezir'
de ronĝa korŝir'.

La homo
promesis jese
kun postulo almeti
bridon, selon necese
certe permese.

---

*Yijiangnan: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el kvin versoj de 35,77,5 silaboj laŭ rimaranĝo de xa,xa,a (x=senrima)

**Ĉasisto
rajdis fine
surĉevale por ĉasi
kaj lanctrafis obstine
cervon ruine.**

**De tiam
ĉeval' nevole
fariĝis sklav' de l' homo
kun bridŝnuro surkole
en stal' izole.**

5. Ranoj Volas Reĝon

—laŭ ĉinesko Zhuzhici*

Sur marĉo la rana gent'
vivas kun feliĉa sent',
tamen pro manko de l' reĝ',
malĝoĵiĝis sen kontent'.

Jupitron ili tede
petis ricevi krede
reĝon moral-firmigan
regi por ili plede.

Jupitro ride ĵetis
ŝtipon kaj jen dekretis,
ke ĝi estu kvaka reĝ'.
Ĝi enakven impetis

fale de la ĉielo.
Ĝi plaŭdis kun ŝancelo.
Hu! fuĝis time ranoj
sub la marĉa mantelo.

Unu el ranoj fine
trovis senhalucine
la ŝtipan reĝon vere,
informis illumine.

Ili vetnaĝis ale
surrampis ĝin totale
saltis, stampis insulte
kun malŝato vandale,

Jupitron petis ree
por reĝo nova vee
anstataŭ la sentaŭga
senpova senidee.

Nu, venis reĝo nova

---

*Zhuzhici: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el kvar versoj de sep silaboj laŭ rimaranĝo a,a,xa (x=senrima)

**jen serpento naĝmova
kaj mord-ekstermis ilin
malbonis ĉiopova.**

**Ranoj, pere de Merkur',
petis pro granda terur'
Jupitron doni helpon
for de venena vipur'.**

**Jupitro sen kompatato
kaj acerba malŝato
diris, "Ne plaĉis bona,
plaĉu l' malbona stato!"**

6. Mastroŝanĝo

—laŭ ĉinesko Qinyuanchun*

Sur herbejo
jen azenon
paŝtas kampul'.
Li aŭdas trupon
malamikan
proksimiĝi,
krias la ul':
“ni rapide
kuru, kuru!
Ili kaptos nin per ŝnur'!”
Obstine
la best' rifuzas
per pigra krur',

lante iras kun lul',
respondas
kun straba okul':
“Ĉu vi kredas, ke
ili metos
du selojn sur
min por vetur'?”
“Certe ne, ne!”
“Ej, mia Mastr',
tute ne bona gratul'
por mi sub
kies ŝarĝ' eĉ kun
bela kalkul'!”

---

*Qinyuanchun: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 13 versoj de 444,5444,447,354 / 6,35,5444,447,354 silaboj, laŭ rimaranĝo xxa,xxxxa,xxa,xxa / a,xa,xxxxa,xxa,xxa (x=senrima)

7. Inter Du Malbonoj

—laŭ ĉinesko Yumeiren*

1.

Buĉist', paŝtist' duope
pasis senstope
parole, ride ĝoje,
ekvidis ŝafon vagi voje.

Ili alkuris vete
por kapti prete
kun ŝaf' en mano fine.
Ili ŝatis ĝin korinkline.

2.

Ili ekis diskuti
kaj eĉ disputi,
kiu rajtas posedi
ĝin, sed neniu povis cedi.

Ili peti al besto
sen ajn protesto
por finfine decidi
al kiu ĝi iros por fidi.

3.

Ŝafo petis unue
de ili ĉue
pri ilia metio
kaj akiris eĥon de ĉio.

Al paŝtist' ĝi suspiris
kaj ĝeme diris,
“Mi iru kune kun vi.
Viv' ol lan' pli valoras ĉe mi!”

---

*Yumeiren: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po kvar versoj de 7, 5, 7, 9 silaboj kun para rimo

8. Aglo kaj Sago

—laŭ ĉinesko Xiaochongshan*

La aglon trafis piko
de sag' plumita
“Amiko,
ha, stranga la logiko,”
li diris
sen ajn paniko.

“Jen per apliko
de plumoj niaj
k' efiko
de la armiltekniko,
mi eĉ min
vundas sen fliko.”

---

*Xiaochongshan: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 7,54,7,35 / 5,53,7,35 silaboj, laŭ rimaranĝo a,xa,a,xa (x=senrima)

9. La Potenca Najbaro

—laŭ ĉinesko Zhegutian*

En tre proksima sfero
fragila pot' el tero
kaj kupra kaldronego
jen drivis en rivero.

La pot' kun
kolero
“alnaĝu, vi infero,
ne tuj ĉe mi, eble vi
frakasos min ĝis ero.”

---

*Zhegutian: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj de 4 kaj 5 versoj respektive el 7,7,77 / 33,7,77 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa / xa,a,xa (x=senrima)

10. Leona Divido

—laŭ ĉinesko Linjiangxian*

1.

Vulpo, lup' kaj kato
kune kun leono
sin federis por bezono
de konsumado
en ĉas-sezono.

Grandan cervon predis
ili en kanjono.
Divide kun rezono
leon' predikis
pri la propono,

2.

“Por egale ĝui,
ĉar mi 'stas leono
unue por kvarono
mi vere rajtas.
La dua dono

venas al fortul'mi.
Ŝuldas tria ono
al leona impono
la resto, ve, al
via dispono.”

---

*Linjiangxian: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 66,7,55 (kelkfoje kun variantoj), laŭ rimarango x,a,a,x,a (x=senrime)

11. Lupo kaj Ŝafido

—laŭ ĉinesko *Chaozhongcuo**

1.

Al sama la rivero
pro soifpelo
lupo kaj ŝafido
trinkas en libero.

Ili staris
lup' pli supre
kun fiero,
pli malsupre l' ŝafid'
kun panik-sufero.

2.

Por regalo avida
je karn' ŝafida,
lup' elpensis ruzon
de la plan' insida.

Li pretekston
plektis prete,
“Vi perfida
besto, kial akvo
mia klare-vida

3.

jen malpuriĝas de vi
per ŝlim' kaj defi'?”
“Kiel, ho, mi povus?
Fluo venas al mi

de la river-
supro via.”
Kun tima kri',
la ŝafid' respondis
kiel trema foli'.

---

*Chaozhongcuo: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj de 4 kaj 5 versoj respektive de 7,5,66 / 444,66 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa / xxa,xa (x=senrima).

4.

**Preteksto venis nova
“Per sakro-pova
lang’ vi min insultis
en aŭtun’ ventblova.”**

**“Mi ankoraŭ
ne naskiĝis
multemova
en la pufa ventro
de l’ patrino kova.”**

5.

**“Diablon!” kriis lupo,
“vere sen dubo
min insultis patro
via per fek-rubo!”**

**Senkulpulon
li tuj kaptis,
sen ajn ludo,
ĝin formanĝis glute
kun sia best-trupo.**

12. La Tornistro

—laŭ ĉinesko Shaonianyong*

1.

Migris metiist'en jak'
kun plena dorssak'
je viando
lard' kaj pano
en bonorda pak'.

Subite venis lupo
sonis arbed-krak'
kun teruro.
Li forfuĝis
de lupa atak',

2.

arbon surgrimpis kun tim',
kiel hom-kutim',
sed la tornistr'
restis tere
je lia deprim'.

Lupo festenis el sak'
ŝmace sen estim'.
Senrimede
li atendis
finon de lup-krim'.

3.

Subrampis li finfine
timo-inkline
li trovis, ke
mankas en sak'
viand' ruine,

nur pan' ankoraŭ restas
ne-elimine.

---

*Shaonianyong: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 7,5,445 /75,445 silaboj,
laŭ rimaranĝo a,a,xxa / xa,xxa (x= senrima)

**Li vojiri
volas daŭre
ĝis sun-kline.**

4.

**Tiam bruo subite
sonis ekscite.
Ĉu rab-besto
returniĝis
do neinvite?**

**Terure li surrampis
re senhezite
sur arbon por
rifuĝi de
dangĝer' evite.**

5.

**Dumtempe venis obskur'
en granda terur'.
Li atendis
ĝismatene
por plua vetur'.**

**Descendis li zorgeme
laca sen mezur',
tre malsata,
kaj li trovis
ke pan' sen ajn spur'**

6.

**malaperis entute.
Kamp-musoj mute
formanĝis kaj
nun formikoj
voris tribute.**

**Senhelpe li veadis
"Tre bonkondute
rabas fortul'
dum malfortul'
ŝtelas pogute!"**

13. Leono, Vulpo kaj Azeno

—laŭ ĉinesko Nangezi*

Leono, vulpo
kune kun azen’
por ataka entrepren’
nun ĉasis en arbara teren’

ili rikoltis
en riĉa plenplen’
do leon’ kun ridmien’
prete por ĉasaĵa dividpren’

donis ordonon
“dividu juste,
azeno! ĉu bonguste
aŭ senguste, dividu ĝuste!”

tiu dividis
tuj en partojn tri
ĉiujn ĉasaĵojn kun pi’
“elektu!” pete proponis li

leon’ eksplodis
per granda koler’
per-unge ĝin je ofer’
distranĉis kaj manĝis sen toler’

leon’ sin turnis
por redivido
al vulpo kun konfido
“dividu!” ordonis kun rido

vulp’ preskaŭ lokis
ĉion en grandan
amason pred-viandan
por flati leonon komandan

---

*Nangezi: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el 5 versoj de 55,7,9 silaboj, laŭ rimarangô xa,a,a
(x=senrima)

**“jen ĝusta disdon’
kial vi, kara,
tiele senerara?”
“jen laŭ l’ azena sort’ amara!”**

14. La Juĝo de la Simio

—laŭ ĉinesko Busuanzi*

1.

Akuzis vulpon
lupo pri ŝtelo,
sed tiu sian kulpon
negis per pelo.

Simion ili
kun klara celo
petis por fari juĝon
pri la kverelo.

2.

Simi' deklaris
“Ĉar konas bone
sendube mi vin ambaŭ,
volas juĝdone

mi do verdiktu:
vi lup' persone
repostulas senrajte
ion redone,

3.

tamen senperde.
Preskaŭ fripone
vi vulp' akuzon negas
ŝtelkulpon ŝtone,

sed mi kredas, ke
vi senpardone
ŝtelis ion tutcerte
kaj senrezone!”

---

*Busuanzi: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj konsistanta el du strofoj same el 4 versoj de 5,5; 7,5 silaboj kun duona rimo.

15. La Cerbo

—laŭ ĉinesko Jiangnanchun*

Leono
langvore
kuŝis malsane
la vulp' favore
lin flegis ĉe la lito
tagnokte ĉedeĵore.

La reĝo
de besto
diris: "Murdis min
malsat' molesto
ĉar mi ne havas forton
ĉasi por pred-aresto.

Nur vi min
el amar'
povas elsavi.
Funde de l' arbar'
tre bela cervo vivas
kun tre delicata flar'.

Tutcerte
vi ruzul'
rimedon havas
per saĝa kalkul'
allogi cervon kiel
bonan predon laŭ postul'."

Kun plano
insida
vulpo vizitis
per kur' rapida
la cervon. Genuflekse
kun mieno flat-rida,

li diris:
"Alportas

---

*Jiangnanchun: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el 6 versoj de 3,3;5,5;7,7 silaboj, kun para rimo

**mi bonan novon:
reĝ' preskaŭ mortas,
daŭriganton elektis.
Aŭdu, kiu bonsortas."**

**"Ne taŭgas
la panter'
pro troa impet'
nek, venas prefer'
al stulta apro nek al
ventkapa kapr' kun fier'.**

**Ĉu tigro?
Kruela
kaj tro vantega."
Per lang' miela
li daŭrigis: "La urs' ne
indas pro pigr' modela."**

**"Jen, cervo
plej bona
reĝo fariĝos
kun korp' impona,
timigaj kornoj, longa
vivdaŭr' kaj voĉ' belsona."**

**"Fifine,
kiel reĝ'
vi elektitis
laŭ arbara leĝ'.
Min ne forgesu, kiam
vi jam sidos sur tronseĝ'!"**

**"Adiaŭ,
glora cerv'!
Leon' atendas
nun por mia serv'.
Kiel lia konsilant'
mi penlaboras kun verv'."**

**"Ankaŭ mi
servpreta
estos konsilant'
via diskreta.**

**Nu, ĉu vi bonvolus lin
viziti konsilpeta?"**

**La mensog'
altira
lin tute trompis.
Jam altspirita
li ekiris al la grot'
leona mister-spira.**

**La leon'
avide
jam atendis lin
sed trorapide
iome lin atakis
kaj maltrafis perfide.**

**Per ungoj
orelon
de cerv' li kaptis
kaj vidis celon
eskapi kun la vundo
en arbaran ŝirmŝelon.**

**"Ej, ej, ej!"
deprime
vulp' nur gestadis.
Eĉ de proksime
la bona pred' forfuĝis
sin kaŝis panik-time.**

**Leon' pro
ĉagreno
grumblis plende pri
ventra malpleno.
Li ree petis vulpon
por ruz' de predo-preno.**

**La vulpo
kun cerbo
plej ruza monde
voĉis kun certo
malgranda: "Malfacile!
Do, mi provu per lerto."**

**Intrigon
denove
li planis kaŝe.
li serĉis trove
post longa voj' la cervon
por fari pacon prove.**

**Cerv' kriis
ĉe renkont':
“Ĉu vi kuraĝe
alvenis kun hont'
farinte al mi krimon?
Fi al via bel-rakont'!”**

**“Stultulo
alia
fariĝu reĝo!”
Vulpo, kun pia
mien', respondis por lin
trompi kun cerb'senscia:**

**“Vi certe
poltronan
koron eĉ havas
kaj vian bonan
amikon kalumnias.
Pripensu l' seĝon tronan!”**

**“Paciĝu
trankvile!
Li, mortanta patro,
volis konsile
paroli flustre kaj vin
peti aliri file.”**

**“Li volas
instrui
kiel la regnon
gardi, konstrui,
sed vi fortiriĝis kaj
l' orel' forŝiriĝis tuj.”**

“La reĝo

pro tio
tre indignis, ke
vi ne kun pio
lin fidas, kaj decidis
ke lupo — la skabio —

estiĝu
la nova
reĝo de l' regno.
Tiu plag-kova
lup' alportos malbonon
al ni per krim' ĝen-ŝova.”

“Pri via
eraro
vi povu fliki
ĝin kun bonfaro
per alia vizito
al reĝ' kun pek-deklaro.”

“Mi ĵuras
je l' ĉiel'
ke mi mem amas
vin ja kun fidel'.
Ankaŭ reĝo vin ŝatas
sen ajna malbona cel'.”

“Se farus
tion vi,
li reĝigus vin
ja kun emoci'.
al vi li ne malbonas,
sed favoras kun pasi'.”

La cervon
l' alloga
trompo moligas
per dir' mensoga.
Li ekiris laŭ parol'
de la vulpo aroga.

Ĉe l' faŭko
de la kav'
okazis veaĵ'...

**De leon' sen sav'
voritis cerv' ankoraŭ
en la reĝiĝa ravo**

**Dum manĝad'
de l' leon'
vulpo rigardis
kun saliv-fordon'
kaj flaradis avide
en maĉa glutada son'.**

**Jen la cerb'!
Li ŝtele
ĝin manĝis tute,
jen sin iele
kontentigante buŝe
por lia pen' miele.**

**La leon'
kun nervo
ekscita serĉis
cerbon de l' cervo.
"Kie ĝi estas, kie?"
Li eĉ kriis kun vervo.**

**Respondis
sen konfuz'
klarige vulpo,
renoma majstro de ruz':
"Ho reĝo, via serĉo
estas vana sen obtuz'."**

**"La stultul'
havas ne
cerbon enkaŭpe,
ĉar senpense tre
li envenis dufoje
en ĉi groton kun obe'!"**

16. Putoro kaj Kokinoj

—laŭ ĉinesko Langtaosha*

1.

Aŭdis putoro
kun ĝojkoro,
ke dronas en doloro
de malsano kokinoj.
Je ĝust-horo

kiel doktoro
la sinjoro
por kuraca laboro
prenas ilojn iri al
kok-sektoro.

2.

Antaŭ la pordo
de la korto,
li frapis ĝin per forto
demandis kokinojn pri
viv-komforto.

Kokina hordo
en akordo
voĉa el unu kordo
repondis: “For! Deiru
ni el morto!”

---

* *Langtaosha*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 5,4,7,7,4 laŭ rimaranĝo a,a,a,xa (x=senrima)

17. Enamiĝinta Leono

— laŭ ĉinesko Niannujiao*

1.

La leono
ekamis
knabinon en foro,
kaj sin svatis
ĉe l' patro.
Kun sincera koro
Li kompleze
la best-reĝon
ŝa sen ajn ignoro
akceptis kaj
diris en ĉi horo:

“Estus granda gajno
havi vin kare
kun honoro.
Via nuptpet'
estas ja
por mi granda gloro
kaj por filin'
humila mia.
Kun adoro
mi tre dankas
pro via favoro.”

2.

“Mi timas, ke
filino
mia kun fajna sent'
terurigōs
de viaj
ungoj kaj akra dent',
kaj eĉ svenos
ĉe intima
brakuma moment'.

---

*Niannujiao: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj po 11 versoj de 436,436,445,46 / 654,436,454,46 silaboj, laŭ rimarangō xxa,xxa,xxa,xa (x = senrima)

**mi sincere
petas, ke je kontent'**

**ŝia, venu poste
svastiĝi ree,
se am-atent'
via al ŝi
inklinas.
Revenu kun prezent'
de ĝentila
kondut-manier'."'
Sen argument'
la leono
foriris kun konsent'.**

3.

**Li survoje
cerbumis
kiel agi cele.
Post reveno
al hejmo,
agis li akcele,
siajn ungojn
fortondis kaj
dentojn kruise
eltiris kaj
sin kombis pli bele.**

**Rerapidis haste
al bopatra dom'
li tre ŝtele.
Sed lin tie
batadis
lign-stangoj martele
ĝis li kuŝis
duonmorta kaj
li anhele
sub batpluvo
eskapis ŝancele.**

18. Sincere

—laŭ ĉinesko Caisangzi*

1.

Renkontis lupon vulpo
maljunaĝa
malkuraĝa
kun kapo nemalsaĝa.

Li petis pri indulg' al
lup' sovaĝa
per flatplaĉa
voĉo triste adaĝa.

2.

Lupo diris, “bone, se
tri sincerajn
frazojn verajn,
mi ne en pecojn erajn

vin disŝiros.” Li uzis
jen esperajn
malsincerajn
vortojn klare senperajn

3.

por ekparoli prete:
“Vi, unue,
kial ĝue
venis damne senbrue?

Ĉar vi venis tien ĉi,
kial, due,
vi ne plue
blinde alvenis skue?”

4.

La vulp' daŭrigis prete:

---

* *Caisangzi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po kvar versoj de 74,4,7 silaboj, laŭ rimaranĝo xa, a,a. (x=senrima)

**“Fine, trie,
por ke plie
mi vin vidu nenie,**

**tro longa vivo via,
do, ne ĉie
daŭru plie
kaj fine krevu fie!”**

19. La Spuroj

—laŭ ĉinesko Yugezi*

Maljunis la leono,
mallertis lia kuro
bestoj per
forkuro
eskapis por sekuro.

Turmentis lin malsato
sen ajna pred' en kavo,
li fine
por savo
de la malsata glavo,

elpensis ion mavan.
Ŝajnis sin malsana
li ĝemis
larm-bana
per ludo ĉarlantana.

Bestoj lin ekkompatis
kaj venadis por doni
helpadon
esplori
staton por lin favori.

Nature ili fariĝis
predoj de la leono
je lia
bezono
— donacoj de vivdono.

En la grot' atendis li
sur reĝtrono komforta
por ĉasaĵ'
mav-sorta
per rimedo saĝ-forta.

---

* *Yugezi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el 5 versoj de 7,7,33,7, silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,x,a,a (x=senrima)

**Nu, ruza vulp' vizitis,
saluton sendis al li
de fore
kun fals-pi',
"Kiel nune fartas vi?"**

**La leono respondis
"Bonvenon! Vi plej kara!
Min en stat'
amara
vi kun talento rara**

**konsolis. Multajn dankojn!
Sed venu proksimen pli,
kaj diru
do al mi
belajn vortojn tie ĉi."**

**"Ho, reĝ', ripozu bone!
Resaniĝu rapide!"
diris vulp'
mokride.
"Mi preferas decide**

**foriri. Jen pardonu!
Ĉar eniraj spuroj nur
videblas
sed ne sur
la tero elira spur'!"**

20. La Malsana Korvo

—laŭ ĉinesko Pozhenzi*

1.

Korv' malsanis iam.
Malesperis lia
patrino, faligante
dikajn larmojn. Id' ŝia
kun rid' radia

diris al ŝi jene:
“Kara panjo mia,
ne larmojn plu faligu.
Jen ĉe altaro dia,
kun sento pia,

2.

preĝu por resaniĝ’.”
“Ho ve, kara filo,
kiu dio volontus
aŭskulti kun trankvilo
al aĉ-babilo

nia por helpdono?
Ĉu vi je foj-milo
jam ŝtelis la viandon
de l' altar' de di-brilo.
kun malhumilo?”

---

* *Pozhenzi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj el po 5 versoj de 66,77,5 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa,a (x = senrima)

21. Vulpo kaj Gruo

—laŭ ĉinesko Xijiangyue*

1.

Invitis gruon vulp'
al granda festeno
kaj promesis sen ĝeno
pri manĝaĵa pleno.

Gruo lin vizitis
per ĝusttempa veno.
Surable pretas sceno
de telera ĉeno.

2.

Ja bongustaj manĝoj,
supoj delikataj
jen en teleroj plataj
de gruo ŝatataj.

Sed kiel per beko
gru' per vortoj flataj
suĉmanĝas por palataj
ĝuoj ventrogrataj.

3.

Por revenĝ' invitis
vulpon ĉe si gruo
al regala manĝ-ĝuo
de viand-menuo.

Lia ambrozio
metiĝis sen skuo
en botelo kun truo
por beka konstruo.

4.

Komforte la gruo

---

* *Xijiangyue*: unu el ĉinaj fikformaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 66,7,6 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,a,a (x=senrima)

**manĝis jen laŭplane
la vulpo provis vane
por ŝovi fazane.**

**La gruo satmanĝis
senzorge tirane
la vulp' kolervulkane
foriris ŝvit-bane.**

22. Ĉevalo kaj Azeno

—laŭ ĉinesko Shiliuziling*

Sen
ŝarĝo ĉeval' en promen'
fiere
iradis sen pen'.

Ve
post ĝi azen' trenis ne
senpene
ŝarĝon gaje tre.

“Min
helpu, vi ul' en sangvin'!”
li petis
ĝeme sen obstin'.

“Prem'
de ŝarĝo pelas min mem
kruele
al tutkorpa trem'.

Vi
portus la duonon pli
ludeme
transprenu de mi,

ke
mi ne svenu preme de
pezego
ĝismorte, ho ve!”

Sed
ridis ĉevalo sen kred'.
La azen'
vokis sen rimed'

---

* *Shiliuziling*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el kvar versoj de 1, 7, 35 silaboj, laŭ rimarangō a,a,xa (x=senrima)

per
moko, ĉeval' en liber'
rikanis
akre kun fier'.

Plu
ne elportis ŝarĝon, nu
azeno
pene kun ŝvitflu'.

Blek!
“Damne!” kriis per voĉ-sek',
li falis
kaj mortis sen pek'.

Nun
ĉevalo kun misfortun'
nevole
malĝoje sub pun'

jen
portis korpon de azen'
kaj ŝarĝon
lian en tutplen'.

23. Nur Unu, Sed...

—laŭ ĉinesko *Santaici**

Vulpo al leono
diris kun mokrido,
“Al vi ja naskiĝas
nur po unu ido.”

La leon’ respondis
firme kun decido,
“Pravas vi. Nur unu,
sed leon’ kun fido!”

---

* *Santaici*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el kvar versoj de 6 silaboj, laŭ rimaranĝo xa, xa (x=senrima)

24. Kverko kaj Kano

—laŭ ĉinesko Yijianmei*

1.

Kverko diris al kano,
“Mizera kaj
povra nano,
eĉ al ventblovo eta
vi cedas sen
talismano.

Kaj eĉ al uragano
mi rezistas
per rikano,
ĉar mi fortikan trunkon
havas kontraŭ
vent-tirano!”

2.

Eol’ el sia sako
la ciklonon
por atako
nun sendis. Kano cedis,
kliniĝinte,
en barako.

La kverk’ kun forta brako
obstinadis
en vent-hako,
fiere, kaj subite
ĝi falegis
jen kun krako.

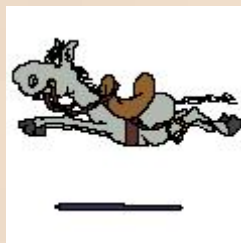
* *Yijianmei*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 7,44,744 silaboj, laŭ rimaranĝo a,xa,xxa (x = senrima)

25. Azena Hufbato

—laŭ ĉinesko Guizhixiang*

Jen enlite
kuŝis leono
turmentite
de malsan' kaj oldo.
Pervizite
apro venis por venĝi
pro lia
krimo kvite,
lin vundtranĉis.
Venis taŭro
senhezite

kornpikis laŭmerite
sur lin vundegon.
Senevite
azeno alvenis
ĉionspite
hufbatis lian frunton.
Leono
diris cite
“Mi preferus
mortaĉi ol
vivi frite.”

---

* *Guizhixiang*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 11 versoj de 4,54,64,734,444 / 7,54,64,734,444 silaboj, laŭ rimaranĝo axa,xa,xxa,xxa / a,xa,xa,xxa,xxa (x=senrima)

26. La Instruo de la Cervino

—laŭ ĉinesko Shanhuazi*

Cervin' instruis al l' id',
“Estu kuraĝa kun fid'
je via fort' de kornoj.
Sen timid',

je hunda boj', ne timu!”
Sed cervin' mem kun perfid'
ĉe boj' proksima fuĝis
en rapid'.

---

* *Shanhuazi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 7,7,73 / 77,73 silaboj, laŭ rimarangô a,a,xa / xa,xa (x=senrima)

27. Flugemo

—laŭ ĉinesko Tasuoxing*

1.

“Kiel rave
flugi sore!”
krias testud’ adore.
aŭdinte tion aglo
ĝin levprenas favore,

flugas alten.
Kelkahore
rondflugas agl’ explore
kaj trovas rokon sube
ĝin faligas ignore.

2.

Ve, okazis
forta frakas’!
Testudaj membroj, kiras’
frapiĝas kontraŭ roko,
ĝis ŝel- kaj-karna amas’.

Ĝi lamentis
pri la delas’:
“Kia vera embaras’
flugi en aero alte
por la glite-rampa ras’!”

---

* *Tasuoxing*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 44,7,77, laŭ rimaranĝo xa,a,xa (x=senrima)

28. Leonfelo

—laŭ ĉinesko Queqiaoxian*

1.

Loĝantoj de
urbo Kyme
neniam de fore
leonon vidis foje
okule
nek explore.

Ia besto
sur la strato
aperis horore
en leona harfasko
blekante
laŭtsonore.

2.

Ĉiuj homoj
fuĝis disen
por vivsava celo.
Sed fremdul' konata pri
leono
de kruelo,

draŝis forte
la bestaĉon,
kaj post la forpelo,
klarigis: “Nur azeno
estas kun
leonfelo!”

---

* *Queqiaoxian*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 446, 734 silaboj, laŭ rimaranĝo xxa, xxa (x=senrima)

29. Taŭro kaj Kulo

—laŭ ĉinesko Yijiangnan*

Flugfalis
malgranda kulo
sur la kornon de taŭro.
Post ioma temprulo,
la eta ulo

kompleze
diris al taŭro,
“Se mi tro pezas por vi,
do diru sen bedaŭro,
tiel ke kaŭro

mia sur
vi tuj rapide
ĉesiĝu per forflugo.”
La taŭro diris fride,
“Ba! laŭdecide

alflugu,
kaŭru kaj foren,
ho giganta, mi fakte
ne prenas vin enkoren
nek vin ignoren.”

---

* *Yijiangnan*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el kvin versoj de 35,77,5 silaboj laŭ rimaranĝo de xa,xa,a (x=senrima)

30. Mulo kaj Di-Statuo

—laŭ ĉinesko Sumuzhe*

1.

La mulo
kun peno
di-statuon
portis en beno.
Multaj pro respekt-teno
riverencis.
Kun miskompreno

pri glor' de
amemo,
plu la besto
ne en promeno
prancadis sen kateno
dance skue
kaj bum! L' ŝarĝpleno

2.

defalis
mizere
sur la teron.
La mastro vere
bastonis ĝin kolere
kaj admonis,
“Vi ja sufere

ricevu
tolere
bastonbatojn!
Dion prefere
oni kultas sincere,
sed ignoras
vin, ba, pretere!”

---

* *Sumuzhe*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 7 versoj de 33,45,7,45 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa,a,xa (x= senrima)

31. La Ursfelo

—laŭ ĉinesko Nangezi*

Du ĉaskompanoj
dum drinkad' de vin'
fanfaronis pri fascin'
de la ĉasad' kun lerta inklin'.

Ĉe apud-tablo
miris pri l' merit'
la homo kun apetit'
vetada kaj petis per invit'

al ĉas' de ursfel'.
“Ĉasistoj gloraj,
kontraŭ penoj valoraj
jen pagiĝos dudek kvin oraj

moneroj certe.”
Kun kuraĝa vol'
akceptis sen ajn parol'
ili por ĉasad-kapabla ol'.

En la arbaro,
ja vidis ili
urson kaj ŝokis kun kri'.
Giganta kun forta energi'

ĝi tuj alkuras
por sturma atak'.
Unu el ili per trak'
rifuĝa grimpis arbon kun sak'.

Alia tardis,
kaj kuŝis sur ter',
ŝajnigante kun sufer'
morton spite al faŭka sever'.

---

* *Nangezi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el 5 versoj de 55,7,9 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,a,a (x=senrima)

Urso alvenis
snufe flaris lin
ĉe buŝo, vizaĝo, sin'
nazo kaj oreloj je la fin'.

Laŭdire urso
ne manĝas mortan
homon. Ĝi la fisortan
forlasis kaj predis vivfortan.

Lia akompan'
en l' arbvualo
descendis per saltfalo
ĝojŝercis pri povra rivalo,

“Kion la urso
diris ĉe l' orel'
via jen kiel anĝel'?”
La respondo sonis sen kverel',

“Ĝi flustri al mi:
ne je la ursfel'
drinku ĝis mortiga cel'
de la urso finos sen ŝancel'.”

32. Monedo kaj Pavoj

—laŭ ĉinesko Linjiangxian *

1.

La monedo pavis
vante kaj malglore
fanfaronis fervore.
Ĝi eĉ kunulojn
vidis ignore.

Ĝi kolektis plumojn
faligitajn fore
de pavoj tre favore
kaj plektis ilin
en siajn flore.

2.

Ĝi orgojle paŝis
inter pava rondo,
kvazaŭ birdreg' en mondo.
En pavoj skuis
indigna ondo.

Ili tiris el ĝi
pavplumojn por tondo
de tiu vagabondo,
pelis ĝin for el
vid-horizonto.

3.

Deprime revenis
ĝi kun korp' malplena
de plumoj ĉe matena
horo al loko
la malbonvena.

Kunuloj forpelis
ĝin per moko ĝena.

---

* *Linjianxian*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 66,7,55 (kekfoje kun variantoj), laŭ rimaranĝo xa,a,xa (x=senrima)

**Povrulo vantoprena
sin direktis al
fino malbena.**

33. La Gloro de la Regolo

—laŭ ĉinesko Genglouzi*

1.

La aglo
al ĉiel'
sin pafas kiel cel'
aŭdace.
La regol'
kun vantglora vol'

sin kaŝas
sekrete
en plumojn senpete
la aglajn.
En aer'
sen ajna danĝer'

2.

la aglo
stabile
flugpendis trankvile.
Ĉihore
de alte
descendas salte

la regol'
krias jam,
“Donu al mi aklam’,
la reĝbird’!
Alten plej
mi ja flugas, hej!”

---

* *Genglouzi*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 33,6;33,5;/ 33,6;33,5 silaboj, laŭ rimaranĝo xaa;xbb /xcc,xdd

34. Rano kaj Bovo

—laŭ ĉinesko Heshengchao*

1.

La rano ĉe kamprando
bovon de granda
korpa vidis, enviis
ĝin kun glorvanto.

Ĝi la haŭton
antaŭ bando
rana sur lando
ĉelaga blovis plene
ĝis ran-giganto.

2.

“Ĉu mi dikas impone
pli?” ĝi altsone
deklaris. Ranidoj “ne”
diris admone.

Ĝi sin streĉis
pli, aldone
ĉuis, “Fripone!
Jen kiu nun pli grandas?
Ne gapu ŝtone!”

3.

“Ne pli granda ol bovo?”
Per tuta povo
ĝi strebe fortostreĉis
al plena blovo.

Ĝia korpo
kun premŝovo
de vana provo
grandiĝis pli kaj pli ĝis
ekkreva movo.

---

* *Heshengchao*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj de kvar kaj kvin versoj respektive el 7,5,75 / 44,5,75 silaboj, laŭ rimarangô a,a,xa / xa,a,xa (x=senrima)

35. Jen Rhodos!

—laŭ ĉinesko Jianzi Mulanhua*

1.

Jen atleto
pigris en lud-ripeto.
lin primokis
oni kaj lin provokis.

Formigris li
alien pro ironi'.
Post reveno,
li blagadis en ĉeno.

2.

“Ĉie gloron
akiris mi adoron!”
Li fiere
diris, “En Rhodos vere

alton tian
mi transsaltis kun elan',
ke venkantoj
Olimpiaj per kantoj

3.

prilaŭdis min.
Kaj ĝojis jen ĝis kulmin'
l' urbo tuta
kriis per voĉ' akuta.

Se ĉeestus
vi, tion vi atestus.”
Tuj subite
kriis iu invite,

4.

“Nia hero'

---

* *Jianzi Mulanhua*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 4,7;4,7 silaboj kun para rimo

**ne plu babilaças tro.
Ne atesti
ni bezonas, sed festi**

**la solenon
ĉi tie. Jen plenpenon!
Nu, jen Rhodos
saltu por hura-kaos'!"**

36. Simio kaj Delfeno

—laŭ ĉinesko Litingyan*

1.

Vivis hom' kun simi'
ofte ludis kun ĝi
ĝoje, eĉ kunportis por
marvetur' dum feri'.
Jen venis tempest'.
Homo kun energi'

naĝis, dum la defi'
provis la beston pli.
Ĝin la delfeno trovis
en danĝera medi',
kaj ĝin prenis por hom'.
Por savi el helpkri'

2.

ĝin bone, la delfen'
ĝin surportis sen ĝen'
dorsen al sekura bord'.
Kiam, nu, al haven'
Pireo ili
alvenis sen bonven',

ĉuis kun scivolplen'
la delfeno tamen,
“Ĉu Athenano?” “Jes, jes!”
respondis kun kompren'
blage la simi'
kaj daŭrigis kun jen',

3.

“Eĉ el digna bona
famili' multmona.”
“Ĉu Pireon vi konas
laŭ la nom' impona?”

---

* *Litingyan*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 6,6,76,56 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa,xa (x = senrima)

**“Pireo? Certe!
La amik’ sindona,**

**kara kaj patrona,
milda kaj pardona
al mi li ĉiam estas.”
Pro blag’ fanfaronas
la delfen’ ĝin tuj
subakvigis drona.**

37. Vulpo kaj Korvo

—laŭ ĉinesko Pusaman*

1.

Forŝtelis korb' fromaĝon
por havi bonan manĝon
sur alta branĉo
en venta danco.

Vulpo malsata
kun ruzo flata
ĝin rigardis jam
diris per laŭd-gam':

2.

“Ho, korvo! Kiel brila
plumaro via vila!
Vizaĝo via
ĉiame pia!

Via figuro
vera plezuro
por vida ĝuo
per senta skuo!

3.

Kantvoĉo via klara
jen estas senkompara!”
La korvo vanta
sen ago lanta

grakis muzike.
Bum! Falis brike
el bek' fromaĝo
kiel omaĝo.

4.

Jen vulp' per artifiko

---

* *Pusaman*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 7,7;5,5; / 5,5;5,5 silaboj kun para rimo

**ĝin batis kun efiko.
Kun frand' enbuŝe
vulpo sinpuŝe**

**kuris senspure.
Flatado nure
eble konkeras,
dum saĝ' suferas.**

38. Vulpo kaj Masko

—laŭ ĉinesko Nangezi*

Surkampe maskon
la vulpo trovis.
Ĝin ja ne koni povis,
por pririgardi turnis, ŝovis.

Li do rikanis
en ton' acerba:
“Bela kap', sed sencerba,
nur kuŝas sur la tero herba.”

---

* *Nangezi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el 5 versoj de 55,7,9 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,a,a (x=senrima)

39. La Akuŝanta Monto

—laŭ ĉinesko Shanhuazi*

La mont' akuŝis lite
ĝemegis intermite.
Atenta muto peza,
ekscita

atend' kaj mirkonfuzo.
Ho, alvenis subite
informo: mus' naskiĝas
elglite.

---

* *Shanhuazi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 7,7,73 / 77,73 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa / xa,xa (x=senrima)

40. Paŝtisto kaj Leono

—laŭ ĉinesko Taichangyin**

1.

Forrabis ŝafojn rabbest'.
Paŝtist' de honest',
je dia ĉeest',
ekplendis
jen kun protest':

“Ho granda Zeŭs,
se mi vere
ĝin prenos en arest',
mi je oferfest'
bovidon
el mia nest'

2.

elmetos pro via bon'.”
Kaj venis leon'
de besta reĝkron'
deklaris
en laŭta ton':

“Ĝin forigu.
Grandan bovon
mi laŭ la ordon'
oferos je don'
volonta,
al Zeŭs-patron'!”

---

* *Taichangyin*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 5 kaj 6 versoj rspektive de 7,5,5,34 / 445,5,34 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,a,xa / xxa,a,xa (x = senrima)

41. Malkuraĝo

—laŭ ĉinesko Nanxiangzi**

1.

Pro tediĝo de
vivŝarĝo, stranga ide’
al kapo de leporoj:
“Ni ne
plu vivos kaj por pere’

droniĝos tuj ĉe
marĉejo, ĉar nenie
vivos pli malkuraĝa,
ho ve,
ras’ en la natura kre’.”

2.

Do al marĉ’ ili
iris kune sen raci’.
Sed tie plonĝis rana
naci’
por fuĝi time eĉ pli.

“Do reiru ni,”
admonis kun klara sci’
leporo, “Pli poltrona
soci’
vivas en nia medi’.”

---

* *Nanxiangzi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 5,7,7,2,7 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa,a (x=senrima)

42. Leporoj kaj Vulpoj

—laŭ ĉinesko Yijiangnan**

Leporoj
batali pretas
kun agloj pri tereno.
De vulpoj ili petas
helpon, kaj ĵetas

parolon
la jenan tiuj:
“Volonte, se ni sciuz,
batali kontraŭ kiuj
kun kiuj ĉiuj.”

---

* *Yijiangnan*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el kvin versoj de 35,77,5 silaboj laŭ rimaranĝo de xa,xa,a (x=senrima).

43. La Oreloj de la Leporo

—laŭ ĉinesko Zhegutian**

1.

Leonon vundis kornulo.

Li ordonis kun brulo:

“Ĉiuj bestoj kun kornoj
devige laŭ postulo

ekzilu!”

Regulo

pelas al fuĝa kuro

kornulojn kia cervo,

kapro en tima lulo.

2.

Ankaŭ migras leporo.

sciuro kun scivolo:

“Kial vi ekzilas do?”

“Pro kornoj ĉe la kolo.”

“Ho, ĉiel’!

Parolo

via ’tas sen valoro.

Orelojn vi havas, sed

ne kornojn de malmolo!”

3.

“Ĉu tiu pruva diro

plenumus laŭ deziro?”

respondas la leporo

mizere kun suspiro,

“Ne estas

utilo,

se nomas kun deliro

oni orelojn kornoj.

Mi maldormas sen spiro.”

---

* *Zhegutian*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj de 4 kaj 5 versoj respective el 7,7,77 / 33,7,77 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa / xa,a,xa (x=senrima)

44. Plena Ventro

—laŭ ĉinesko Renyueyuan**

1.

En kampo kava kverko
staris en solo.
Vulp'elflaris
frandaĵojn en
manĝskatolo

kaŝita de
paŝtisto pro
hejma foro
en arbkavo.
Ĝi sin ŝtelis
kun frivolo

2.

enen por satmanĝado.
Manĝis, manĝis ĝi
ĝis plenventro.
Ĝi eĉ ne plu
kun energi'

sin elŝovis
el la kavo.
Kun ironi'
vulp' alia
diris ride:
“Ho, povra vi

3.

estas! Se vi eliros,
agu rapide!
Du rimedoj
por vi estas:
Restu side

ĝis malsatiĝ'

---

* *Renyueyuan*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 5 kaj 6 versoj respektive de 75,444 / 444,444 silaboj, laŭ rimarangô xa,xxa /xxa,xxa (x= senrima)

**aũ l' paštisto
venos fride
vin dishakos,
ve, popece
maltimide.”**

45. La Avida Hundo

—laŭ ĉinesko Yexingchuan *

1.

Kun ekstazo ekscita
la hundo
plene ŝvita
kun viandpec'
la riveron
transnaĝis per glita

mov'. Je kapklin' subita
sin vidis
spegulita
li en l' akvo.
“Alia hund’,
ho, kun bonkvalita

2.

viandpeco granda pli!”
imagis
enkore ĝi.
Je avideg'
ĝi atakis
puŝe kiel furi'

la akvbildon sen raci' .
Pum! falis
kun l' iluzi'
viandpeco
drone funden.
Por pli, fine neni'.

---

* *Yexingchuan*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 7,34,446 silaboj, laŭ rimaranĝo a,xa,xxa (x = senrima)

46. La Trovita Hakilo

—laŭ ĉinesko Fengrusong*

1.

Kune vagis homoj du.
Trovis la unu
hakilon sur la vojo.
L' alia
kun ĝoja ĝu'
kriis, "Ho, hakilon
ni kune trovis, ĉu?"

Li diris kun voĉa bru',
"Ej, amiko, nu,
ne diru: *ni* trovis, sed
mi trovis." Pro koler-flu'
li ŝovis kunulon
for de lia alglu'.

2.

Venis perdint' rapide
diris decide:
"Ni batos tiun, kiun
forprenis
jen malfide
la hakilon. Diru!"
Trovinto timide

veis, "Ni tuj rigide
vid-al-vide
al pereoj!" Respondis
la alia mokride:
"Ej! Diru, pereoj
vi! Mi ne perfide!"

---

* *Fengrusong*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 7 kaj 6 versoj respektive de 7,5,734,66 / 7,5,77,66 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xxa,xa /a,a,xa,xx (x=senrima)

47. La Ovoj

—laŭ ĉinesko Xiaochongshan**

1.

Tagtage ovis kokin'.
Tre nekontentis
la mastrin'.
Ŝi provis je l' korinklin'
du ovojn
havi je tag-fin'.

Nutris laŭ rutin'
ŝi ĝin abunde.
Laŭ destin'
grasiĝa bird' de sangvin'
ne ovis
plu kiel ruin'.

2.

Jen similaĵ' al l' afer':
vivadis homo
en mizer',
preĝis pie kun sincer'
al Hermes
ĝis kun malesper'.

Fine per anser'
lin dotis Hermes
en aer'
patrone kun konsider'.
Ĝi oran
ovon ĉe vesper'

3.

metis tage kun favor'.
Pli kaj pli riĉis
je valor'
la hom'. Li antaŭ l' trezor'

---

*Xiaochongshan: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 7,54,7,35 / 5,53,7,35 silaboj, laŭ rimaranĝo a,xa,a,xa (x=senrima)

**kontentis
ne kun ĝoja kor'.**

**Daŭris la labor'
ansera lante.
Por pli or'
li volis sen kordolor'
mortigi
ĝin por esplor'**

4.

**funda interne de ĝi.
En lia kapo
fantazi'
konkeris super raci'.
En ĝia
ventra spacmedi'**

**troviĝis neni'
krom intestaĵoj.
Ĉe hor' ĉi
li priploris kun konsci'
la perdon
de ora magi'.**

48. Hermes kaj la Lignohakisto

—laŭ ĉinesko Huanxisha**

1.

Hakisto ĉe rivero
la hakilon el fero
faligis akven. Kvero

de rimors' lin konfuzis.
Staris kun malespero
li, preĝis kun sincero.

2.

Hermes dum preteriro
vidis lin kun korŝiro.
“Kial vi kun suspiro?”

Sciĝinte pri tio,
orhakilon kun brilo
li portis per eltiro

3.

el akv'. “Ĉu estas via?”
“Ho, ne! Ne estas mia!”
Respond' honestis lia

El la rivero Hermes,
sen sento apatia,
jen per fojo alia

4.

portis arĝenthakilon.
“Ricevu vian ilon!”
“Ne. Trovas malsimilon

grandan mi nur kun mia!”
Hermes laŭdis humilon
liajn kaj kor-trankvilon

---

*Huanxisha: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po tri versoj de sep silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,a / xa,a (x=senrima)

5.

**antaŭ riĉec' favora.
Li sen intenc' esplora
fine kun laŭdo kora**

**portis lian hakilon.
Jesis per voĉ' sonora
dankis al di' honora.**

6.

**Hermes pro l' honesto,
kontraŭ lia protesto
lin donacis per resto**

**de du hakiloj brilaj.
Surdorse kun il-kesto
reiris al hejmnesto**

7.

**treege li ĝojplene.
Sekvan tagon matene
rakontis li senĝene**

**l' aferon al kunuloj.
Unu el ili ene
forte brulis tamene**

8.

**per monvora avido.
Li iris en rapido
al river' kun insido.**

**Hakilon li forĵetis
en riveron sen vido
kaj ĝemis en acido.**

9.

**Nu, Hermes ĝuste tiam
preterire vidis jam
la hakiston en ĝem-dram'.**

**“Kial vi kun suspiro?”
Tiu kun dezira flam'
respondis kun avidam'.**

10.

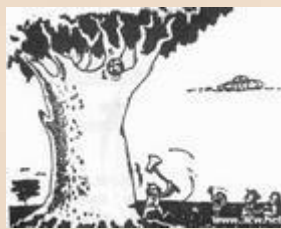
**Sciĝinte pri l' afer',
do Hermes el la river'
portis al la seka ter'**

**orhakilon kaj ĉuis,
"Via? Laŭ via esper'?"
"Ho, jes. Jen ĝin je sufer'**

11.

**atendis mi ĉagrene,"
la homo diris ĉene.
Hermes tiam komprene**

**travidis la homaĉon,
forportis ĉion plene.
Tiu veis revene.**

49. Parazito

—laŭ ĉinesko Dingfengbo*

1.

Iksodoj aron post ar'
alkroĉiĝis tra la jar'
firme al vulp' sangsuĉe
buĉe.
Ĉin l' erinac' per bonfar'

volis helpi sincere
vere.
“Do lasu, ŝparu l' penon.
Bezonas tiuj jame,
same
kiel antaŭe, plenon

2.

ne ĉerpi da sangfluo
mia, ĉar kun satĝuo
jam ili ŝvelas plene
drene.
Se mi per forta skuo

forpelus ilin tute
spute,
aliaj sangavide
malsataj are venus
prenus
la tutan sangon ride.”

---

* *Dingfengbo*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 5 kaj 6 versoj respektive de 7,7;7,2;7 / 7,2;7;2,7 silaboj, laŭ rimarangô aa,bb,a / cc,d,ee,d

50. La Avarulo

—laŭ ĉinesko Jiangchengzi**

1.

Vendis ĉion l' avara
monŝpara
splithara
homo, kaj li
ŝanĝis per kara
la mono ricevita
por or-bulo
senpara

en grandec'. Bizara
senkompara
amara
konservado
de oro vara
estis ĝin enterigi
en loko
najbara.

2.

Konstante li reiris
admiris
li miris
pri ĝi ĝoje.
Tiam babilis
oni pri la sekreto
kaj iu
akiris

ĝin ŝtele kaj formigris.
Harŝiris
plorŝmiris
pro kolero
peze suspiris
l' avarulo tuttage

---

*Jiangchengzi: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 8 versoj de 7,3,3,45,733 silaboj,
laŭ rimaranĝo a,a,a,xa,xxa (x = senrima)

**ĉagrene
deliris.**

3.

**Iu diris favore
fervore**

konsole:

“Ĉesu tristi!

Enfosu sole

ĉi ŝtonon kaj rigardu

ĝin vere

valore

kiel or-bulon kore

adore

memore.

Ĝi ja ne plu

servas memvole

nek tre utilas al vi.

Kial do

trezore?”

51. La Societo de Pluto

—laŭ ĉinesko Dianjiangchun**

1.

**Diĝinte
Herakl' ĉielen fore
flugis sore
kaj venis glorie**

**al festen' de
dij ĉi-hore.
laŭ l' devo
ne ignore
li devas kore**

2.

**ĉiun dion
saluti respekt-plene,
sed li ĝene
evitis pene**

**Dion Pluton
saluti bene.
Zeŭs miris
nekomprene
“Kial festene**

3.

**ne saluti
dion de riĉo tera?”
Ton' severa
sonis el vera**

**hero': “Ĉar mi
en band' dangera
lin vidis
oftapera
en tero sfera.”**

---

*Dianjiangchun: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj 4 kaj 5 versoj respektive de 47,4,5 / 45,34,5 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,a,a / xa,xa,a (x=senrima)

52. Vulpo kaj Vinbero

—laŭ ĉinesko Tiaoxiaoling**

Vinber'
vinber'
pendas alte de ter'.
Saltas vulp' espere
sed vane prenis vere.
Reve
reve
damne nericeve!

Lace,
lace
diris vulp' sagace
“Ĝin ignoru deve!
“Eh, acida kreve!”
Vere
Vere
vinberaĉ' surtere!

---

* *Tiaoxiaoling*: unu el ĉina fiksforma poemo el ses versoj de 4, 6; 6, 6; 4, 6 silaboj, laŭ rimarangô de aa,bb,cc. La 4 silabaj versoj konsistas el du ripetaj vortoj. Kaj la unua vorto de la kvina verso devas esti el palindrome ordigitaj silaboj de la lasta vorto de la kvara verso. ekz. rimi-miri; mora-arom; nomo-mono' roso-soro.

53. La Mensogema Paŝtisto

—laŭ ĉinesko Shaonianyong**

1.

Paŝtist' kun granda tedo
ĉe mont-piedo
paŝtis ŝafojn.
Foje kriis
li, "L' lup' por predo!"

Fakte neni' okazis.
Homoj en preto
bati lupon
kuris helpi,
pro l' ruz-ripeto

2.

indignis netolere
kaj maltenere.
Iutage
feroca lup'
atakis vere.

Li kriis helpon laŭte,
sed neprefere
oni venis.
Li suferis
perdon mizere

---

*Shaonianyong: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 7,5,445 / 75,445 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xxa / xa,xxa (x= senrima)

54. Vento kaj Suno

—laŭ ĉinesko Haoshijin**

1.

Suno kaj vento
kun decido vetis,
kiu fortas eĉ pli,
kaj celon metis

al senvestig' de homo.
L' unua pretis
vento: sian spiron
ĝi jen kunĵetis.

2.

Ĝi blovis forte
laŭ la tuta povo
senvestigi homon,
sed ju pli l' blovo

freneza, des pli kroĉis
per firma movo
li la vestojn volve
per plejd-enŝovo.

3.

Rezigni vento
devis kontraŭvole
pro la malsukceso.
Suno venis ole.

Eklumis ĝi trankvile
disverŝis mole
helon dekomence
kaj jen frivole

---

*Haoshijin: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 56,65 / 75,65 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa / xa,xa (x = senrima)

4.

laŭgrade ardis
ĝia varma helo.
Homo senvestiĝis
ekde mantelo

ĝis la ĉemizo ene.
Pro ard-kruelo
li eĉ plonĝis akven
por varmeg-pelo.

55. Leporo kaj Testudo

—laŭ ĉinesko Qinyu'an**

1.

Moke lepor' fiere
testudon
senpere
nomadis ĝin apere
turpa, lama,
move pigra.
Tiu severe

rebatis lin kolere:

“Aroge
ververe
vi vantas! Mi prefere
volus kuri
vete kun vi.
Kvankam, cetere,

2.

la kuristo konata
vi estas,
beata
mi estas en traktata
vetkurado.
Ne al mi vin
montru kompata.”

Ridis lepor' glorŝata:

“Ni provu?”
Gefrata
konkurso sur malglata
montvojeta
ja okazos
je laŭreata

3.

titol' de bon-kuranto.

**Qinyu'an*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po sep versoj de 7,33,7,445 silaboj, laŭ rimaranĝo a,xa,a,xxa (x=senrima)

**Testudo
de lanto
jesis kun eleganto
al propono.
Ĉiuj bestoj,
eĉ elefanto**

**sidis kiel spektantoj.
Kuro ekis,
la ganto
ĵetiĝis. Granda kvanto
da manklakoj
brue sonis.
Inspira ĉanto**

4.

**ekscitis tra best-rondo.
La vojo
ĝis monto
zigzakis al la fronto.
La testudo
sciis certe
el la pensfonto,**

**ke li perdos kun honto
per kruroj
sen forto.
Ekiris kun volonto
ĝi tuj strebe
al la celo
ĉe horizonto.**

5.

**Leporo firme fidis
je kruroj,
rapidis
dekomence kaj bridis
sian kuron
iom poste,
ĉar ĝi jam vidis**

**la celon, kaj eksidis,
eĉ dormis.
Subitis**

**vekiĝo, “hop!” kurglitis
ĝi al celo,
sed testudo
tie jam ridis.**

56. Inter Du Kverelantoj

—laŭ ĉinesko Fengrusong*

Azenon ŝtelis kaŝe
el dom' vilaĝe
sukcese du friponoj.
Pri l' besto
jen malsaĝe
ili ekkverelis,
post disputo, kraĉe

blasfemis alvizaĝe,
eĉ batis draŝe.
Dum ti' fripon' la tria
alvenis eĉ kuraĝe,
kondukis azenon
al foro laŭplaĉe.

---

* *Fengrusong*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 7 kaj 6 versoj respektive de 7,5,734,66 / 7,5,77,66 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xxa,xa /a,a,xa,xx (x=senrima)

57. La Hundo en la Stalo

—laŭ ĉinesko Shengzhazi**

1.

Jen antaŭ l' trogo
la hundo ĝena
gvateme kuŝis.
El fojn' avena

ĉevaloj manĝis,
kun voĉ' malbena
ĝi bojis dume
per forto pena.

2.

Ĉevalo unu
diris plend-ŝute
“Ne volas grenon
ĝi manĝi tute,

nek ĝi permesas
jen absolute
al ni ĝumanĝi
eĉ unuglute.”

---

*Shengzhazi: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po kvar versoj de kvin silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa, (x=senrima)

58. La Juĝo de Momos

—laŭ ĉinesko Pusaman**

1.

Pratempe Zeŭs, Athena
kaj Promothe' vigl-plena
kreis homrondon
kaj nature-mondon.

Interalie
Zeŭs jam magie
laboris pene
pri l'taŭro plene.

2.

Prometheo pri l' homo
Athena pri la domo.
Do, ili petis
de Momos meti

prijuĝon juste.
Fakte, malĝuste
komentojn faris
li kaj splitharis

3.

el de sia envio
per jena opinio:
“Zeŭs la taŭron jam
kun fuŝa ornam’

elfaris, ĝiaj
okuloj piaj
alkrociĝas ne
al la pintoj de

4.

la kornoj, tiel ke li
ne povas klare nun pli

---

*Pusaman: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 7,7;5,5; / 5,5;5,5 silaboj kun para rimo

**kien ĝi pikis.”
Ankaŭ kritikis**

**li: “Prometheo
fuŝis en kreo
de homo. La kor’
de lia trezor’**

5.

**sin loki devas elen,
sed ne kaŝe Brustĉelen,
ĉar oni vidas
ja ne, ĉu sidas**

**en ĝi mis’ aŭ bon’.”
En riproĉa ton’,
li alparolis
kaj ŝajn-konsolis:**

6.

**“Ho ve! Fuŝis Athena
pri la domo bona
ankaŭ sendube,
ĉar radojn sube**

**almuntis ŝi ne
ke, longe fine
najbar’ tro tedas
kaj eĉ ne cedas**

7.

**al kuna loĝado plu,
li povas sen malkonstru’
nur ŝovi mane.”
Zeŭs ja vulkane**

**indignis vere,
lin puŝis fere
de Olimpo kun
tondromuĝo nun.**

59. Azena Ruzo

—laŭ ĉinesko Wanghaichao**

1.

Salon portis
laŭ rivero
pene la azeno.
Pro peza ŝarĝo'
ĝi enfalis
stumble kun ŝarĝpleno
akven kun ĝeno.
Kiam ĝi rampis
al tereno
seka borda,
eksenton de depreno

je peza ŝarĝteno
ĝi havis (ĉar sal'
je akv-veno
tuj solviĝis).
Do, de tiam,
en porta promeno,
kun granda peno
ĝi ĉiam saltis
sen ajn spleno
en riveron
por malpli peza premo.

2.

Alifoje
ne la salon
ĝi sammaniere
transportadis
sed la spongon.
Marŝis vol-libere
ĝi jen surtere
laŭ riverbordo.
Ĝi mizere

---

*Wanghaichao: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 14 versoj de 446,446,5,54,47 / 6,54,446,5,54,47 silaboj, laŭ rimarangô xxa,xxa,a,xa,xa / a,xa,xxa,a,xa,xa (x = senrima)

**sub pezșargô
iradis netolere.**

**Do, ĝi tuj prefere
en akvon saltis
sendanĝere
por malpli
da ŝargpezo.
Spong' ja sorbis vere
akvon senpere.
Ho ve la pezo
malleĝere
prekaŭ premis
ĝin ĝisteren severe.**

60. Vulpo kaj Kapro

—laŭ ĉinesko Shuilongyin**

1.

Falis vulp' en puton,
pro manko de energi',
ĝi ne povis
elsalti jam.
Tra lumradi'
ĝi subite
vidis kapron
kun kora pi'
paŝi kaj halti
ĉe l' puta rand'.
Kun bonfara
ekkonsci',

sen ajna apati',
tuj tiu
kun simpati'
pridemandis:
“Kial resti
tie? Do, ki'
okazis jam?”
Vulp' emfazis:
“Ne, ne, neni'
okazis al mi.
Jen estas lok'
de iluzi'.

2.

Ĉi tie, ho, l' fresaj
aero kaj akvoflu'
donas al mi
la plezuron
de granda ĝu'.
Dum vi ŝvitas
kaj soifas
sufere, ĉu?

---

*Shuilongyin: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj po 12 versoj de 67,444,444,5433 / 6,34,444,444,544 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xxa,xxa,xxxa / a,xa,xxa,xxa,xxa (x= senrima)

**En saltu! Kore
mi invitas.”
La kapro
laŭ instru’**

**saltis tra l’ puta tru’
tujtuje.
Kun korpa sku’
vulp’ sin svingis
per saltego
sen granda bru’
sur la dorson
de la kapro.
Kun peno plu
elgimpis elen
ĝi sen ajna
tempa malfru’.**

3.

**En obskuro puta
troviĝis kapr’ en panik’.
Senrimede
ĝi ne povas
per korna pik’
frapi vulpon.
Tiu trompis
per artifik’
la povran kapron.
La ruzulo
de supre
per eksplik’**

**diris: “Mia amik’,
cerbumu
sen ajn instig’:
ĉe la enir’
al iu lok’
de hermetik’,
havu certon
pri la elir’
al la trafik’.
Restu trankvila,
nu, adiaŭ
vi stulta brik’.”**

61. Danko

—laŭ ĉinesko Suzhongqing**

1.

Vipur' mizere pro frid'
kuŝis en rigid'.
Baldaŭ ĝi kaptiĝis
de migrula vid'.

La migrul'
kun decid'
kaj plenfid'
tuj ĝin prenis
en sinon por
varma rezid'.

2.

Post reviviĝ', ĝi per dent'
lin je malalent'
mordis fatale
ĝis morta moment'.

Antaŭ mort'
kun lament'
kaj koment'
li diris, "Mi
stulte mortos
de la serpent'."

---

*Suzhongqing: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 4 kaj 6 versoj respektive de 7,5,65 / 33,3,444, laŭ rimarangô a,a,xa / xa,a,xxa (x=senrima)

62. El Sama Buŝo

—laŭ ĉinesko Yijianmei**

1.

La faŭn' kaj l' homo iris
vage vintre.
Faŭno miris
kiam li frotis manojn
kaj en ilin
buŝe spiris.

“Kial,” demande diris
faŭn', “per tio?”
Li suspiris
pro ĝia nescio kaj
ĝin primoki
ne deziris.

2.

“Kial? Por revarmig', nu.”
li respondis
al ĝia ĉu'.
Ripozis ili, lacaj,
en kabano
kun ŝvitoflu'

kaj ricevis de bikŝu'
manĝon kun sup'.
Sidis la du
kaj pretis trinki supon.
Li ekblovis
tra buŝa tru'

3.

sur la pladon leĝere
ĉar varmis sup'.
Faŭno vere
tre miris kaj demandis

---

*Yijianmei: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 7,44,744 silaboj, laŭ rimaranĝo a,xa,xxa (x = senrima)

“Kial per ti’?”

“Nu, senpere

por malvarmig’, espere.”

Ĝi riproĉis

jen kolere:

“Amikoj ni ne estu!

El sama buŝ’,

malsincere,

4.

ekblovis jen varmon jen

malvarmon vi.

Kun nekompren’,

ne volas amikiĝi

mi kun homo

de kapric-plen’.”

La homo kun granda pen’

volis faŭnon

en granda ĝen’

pacigi, sed la strebo

lin kondukis

jen al ĉagren’.

63. La Lango kaj la Mano

—laŭ ĉinesko Tasuoxing*

1.

Vulp' rifuĝis
en paniko,
ĉar ĝia malamiko —
ĉasisto ĝin ĉaspelis.
Per ruza artifiko,

ĝi sukcesis
en herb-diko
al tend' ĉe arbradiko
de lign-hakisto fuĝis
kaj petis per ekspliko

2.

dolĉmilda lin
pri azilo.
Li kaŝis kun trankvilo
ĝin en la tendo. Poste
ĉasisto kun pafilo

jen alrapidis.
Kun kri-trilo
li ĉuis, "Sen babilo!
Ĉu vi ne vulpon vidis?"
La homo kun ĝentilo

3.

buŝe negis,
per mangesto
li montris kie l' besto
sin kaŝis. La ĉasisto
lin kredis kun honesto,

sed pri lia
man-sugesto

---

*Tasuoxing: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 44,7,77, laŭ rimarango xa,a,xa (x=senrima)

li eĉ ne kun digesto
komprenis ĝin ververe,
kaj for por vulp-aresto

4.

li rapidis.
Vulp' elvenis
nun kaj foriri penis
silente. "Ej!" la homo
riproĉis, "Vi ĉagrenis

pri la vivo
kaj min benis
per dolĉaj vortoj, ĝenis
min per ofend' al ĉasist',
k' mi vian vivon tenis.

5.

Tre tre strange!
Foriras vi
sen dankesprimo al mi!"
Respondis vulpo tiam:
"Mi kore dankus kun pi",

se samlingve
en harmoni'
parolus kun simpati'
al mi mem viaj mano
kaj lang' de via konsci'."

64. La Flatema Maro

—laŭ ĉinesko Yulinling**

1.

Antaŭ l' maro
la paŝtisto
pri akv-klaro,
ondo milda, glata
mire laŭdis.
Sen avaro
li elŝutis laŭdojn
pri l' senkomparo
de belo
de marmondo.
Eĉ laŭte per deklaro

li kriis kun brakparo
levita:
“Kia eraro
se mi ne veturas
surmare!”
En bazaro
li forvendis
ŝafojn
por mona preparo
de ŝipo
kaj surmara
manĝota varo.

2.

Kun serena
kor' li velis
sur senĝena
mar' facile glite.
Jen subite
la ebena
mar' ribelis muĝe
jen per malbena

---

*Yulingling: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj kun 11 kaj 12 versoj respektive de 4,44,644,65,347 / 7,35,634,426,345 laŭ rimaranĝo a,xa,xxa,xa,xxa / a,xa,xxa,xxa,xxa (x=senrima)

**sovaĝa
ondegaro.
Rompiĝis ŝipo plena**

**je manĝvar' sub ondĉena
atako.**

**Kun forto pena
li sin savis riske.**

**Poste
abomena**

sento lia

fluis

**je laŭdad' pri mildaj
marondoj:**

**“Ĝi eĉ flatas,
per fort' vivprena!”**

65. Laŭ Ĉies Plaĉo

—laŭ ĉinesko Shuidiaogetou**

1.

Azenon gvidis
al la foiro
patro rajdis ĝoje
kaj juna filo
piediris pene.
Venis hom' renkonte
kun jena diro:
“Tre honte estas!
Kun malfacilo

infano
malforta
per iro
vin sekvas
kaj vi fortika viro
rajdas jen komforte.”
Je l' indigna voĉo
per tuja ŝiro
descendis patro
kun peze spiro

2.

de l' azenselo.
Metis rapide
filon li sur beston.
Sed vidalvide
ree venis homo,
kaj indignis: “Honte!
Komforte ride
surrajdas knabo
kaj deprimate

promenas
aĝulo

---

* *Shuidiaogetou*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj kun 9 kaj 10 versoj respektive de 55, 65, 665, 55/333, 47, 665, 55 silaboj laŭ rimaranĝo de xa, xa, xxa, xa/xxa, xa, xxa, xa (x=senrima)

falglite.”
Je l’indigno,
desaltis fil’ decide
de l’azen’, kaj ambaŭ
marŝis kun trankvilo.
Dum ili ŝvite
antaŭen iris,
jen koincide

3.

veturanto venis.
“Stultege vere!”
Li ekkriis mire.
“Lacaj ansere
homoj marŝas stulte
dum la best’ senŝarĝe
tretas libere.”
Do, kion fari?
Ili prefere

decidis
kunrajdi
ŝancele
sur l’ azenon.
Renkonte jen leĝere
venis hom’, kaj ege
miris je la sceno.
Diris kolere
li: “Honte! Honte!
La best’ mizere

4.

duoblan pezon
portas labore!
Vere kruela hom’!”
Ili angore
ligis beston per ŝnur’
je l’ kruroj, ĝin portis
ŝultrodolore
per stang’ ŝovita
tra kruroj bore.

Ŝvitplene
marŝadis

fervore
ili porte.
Jen venis hom' sinjore,
kaj ĝis la eksceso
li ridante kriis:
"Kiel favore!
Kiel manie
kaj best-adore!

5.

Vivan azenon
oni kun pio
portas prizorgeme!
Kun simpatio
aŭ ne, mi ne scias.
Ho ve, prekaŭ mortas,
ho, mia Dio,
mi de ridego!"
Kun apatio,

la patro,
preskaŭ sen
racio,
al la filo
diris: "Mia konscio
for de mi seniĝas.
Do, ĉu ĝin mortigi
sen emocio,
aŭ nin pendumi
ĉe l' kol' sen scio?"

66. Kurioza Kulto

—laŭ ĉinesko Huanxisha**

1.

Buston de Hermes tenis
metiist' kaj ĝin benis
per preĝoj, ĉiam penis

seniĝi je malriĉo,
sed ĝi lin ĉiam ĉenis.
Pro kapric' li ekprenis

2.

la buston kaj kolere
frapis senkonsidere
teren. Rompiĝis ere

la kapo, kaj orpecoj
elŝutiĝis apere.
Li ilin ĝoj-ofere

3.

kolektis en rapido.
“Ho Hermes, kia vido!
Vere stranga decido!”

li kriis, “Vi ignoras
kulton, sed je perfido
vi min dankas kun fido.”

---

*Huanxisha: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po tri versoj kun sep silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,a / xa,a (x=senrima)

67. Prognozo

—laŭ ĉinesko Busuanzi**

1.

En lito kuŝis
grave inerte
malsanulo, konsolis
oni: “Vi certe

saniĝos baldaŭ.”
Diris averte
tamen la kuracisto
kaj pli aserte:

2.

“Vin ne plu trompu!
Ve, ĝis mateno
vi ne vivos, domaĝe!”
Li sen reveno

foriris poste.
El kriza ĝeno
baldaŭe tiu iĝis
sana en pleno.

3.

Kaj post monato,
iris malforte
kaj vangpale li straten,
sed ĝojoporte.

Jen, venis al li
tute senvorte
la kuracist’ kaj miris
treege forte.

4.

Nekredeble li
la kapon skuis:

---

*Busuanzi: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj konsistanta el du strofoj same el 4 versoj de 5,5; 7,5 silaboj kun duona rimo.

**“Ej! Ĉu vi de l’ Submondo
revene fluis?**

Kio do tie?”

**Al li instruis
la paciento: “Pacon,
silenton ĝuis**

5.

**mi tiuloke.
Jen en abundo
la asfodeloj kreskas,
kaj al korvundo**

**balzamon donas
per akv-inundo
Lethe-rivero, sed, ho,
en ĝen-profundo**

6.

**ĉagrenas vere
vee Plutono,
ke pro bona kuracad’,
bark’ de Ĥarono**

**malplene pasas
tra Aĥerono.
Kolere nun li volas
por malpardon**

7.

**kontroli liston
de kuracistoj.
Ne tamen timu! Jam nun,
kun ĵurinsisto**

**mi, nu, konfirmas:
vi sur nomlisto
ne plu inkludas kiel
la kuracisto.”**

68. Trezoro en la Tero

—laŭ ĉinesko Caisangzi**

1.

Kampulo antaŭ morto
vokis al li
en agoni'
siajn filojn pigrajn tri,

testamentis: “Trezoron
kun lumradi'
kaŝis jam mi
en kamp' de la famili'.

2.

Ĝin serĉu kun fervor' post
mia forir'.”
Je lasta spir'
lia, filoj por akir'

de trezoro fosadis
teron per tir'
de plugo-ir'
por trovi laŭ patra dir'.

3.

Trezoron ili ĉie
jen senpove
ĝin gajnis trove,
sed la tero plugŝove

rikolton riĉan donis
kaj denove
ili prove
laboris esperkove.

---

* *Caisangzi*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po kvar versoj de 74,4,7 silaboj, laŭ rimaranĝo de xa, a,a. (x=senrima)

69. Unueco

—laŭ ĉinesko Daolianzi**

Infanoj
de kampul'
kverelis ĉiam en brul'.
Pacigi ne sukcesis
li per riproc' kaj postul'.

Elpensis
li fine
ion por ilumine
admoni ilin bone.
Per mildaj vortoj li ne

persvadis
sincere,
sed faskon li senpere
el vergoj ligis kaj li
ĝin donis senkolere

al ili.
Admone
li diris, "Rompu bone
ĝin jen per via mano!"
Infanoj laŭpropone

laŭvice
ĝin provis,
sed vane rompi povis.
La vergojn li malligis
kaj popece disŝovis.

Li petis
konsile,
ke ili rompu ŝire.
Nature tion faris
ili vere facile.

---

*Daolianzi: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el 5 versoj de 33,7,77 silaboj, laŭ rimaranĝo xa, a, xa (x=senrima)

**Li diris
kun aprec'
"Se en malpaca maldec',
vi samas ja fragile.
Forto estas unuec'."**

70. Inter Du Virinoj

—laŭ ĉinesko Haoshijin* *

1.

Mezaĝan viron
tre matura damo
jen delogis kaj li
falas en amo

samtempe kun fraŭlino.
Zorgon de samo
du virinoj montris
pro flata flamo.

2.

La harojn ili
al li flegis pene
kaj la viro sentis
sin juna plene.

La dam' eltirs brunajn
harojn senĝene
kaj l' fraŭlino grizajn
harojn malbene

3.

al olda knabo.
Dank' al flego hara,
la mezaĝa vir' sin
sentis amara,

ĉar pro eltir' de haroj,
la kapo kara
jam fariĝis kalva
de ag' fuŝfara.

---

* *Haoshijin*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 4 versoj de 56,65 / 75,65 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa / xa,xa (x = senrima)

71. Amoro kaj Frenezo

—laŭ ĉinesko Chaozhongcuo**

1.

Kverelis kun Amoro
de seksadoro
Frenezo sovaĝe.
Tiu kun malgloro

donis fortan
vizaĝfrapon,
ke doloro
Amoron blindigis
tuj ĉe tiu horo.

2.

Patrino Venus vere
brulis kolere
en animo sia.
Ŝi tuj netolere

ĉiujn diojn
jen alvokis
kaj prefere
postulis la punon
de krimo espere.

3.

La tribunal' kunsidis
kaj mem prezidis
la diin' Nemezo,
kaj fine decidis

la verdikton:
“Lin Frenezo
jam insidis
blindigi, de nun lin
devu sklave gvidi.”

---

* *Chaozhongcuo*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj de 4 kaj 5 versoj respektive de 7,5,66 / 444,66 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa / xxa,xa (x=senrima).

72. La Maljunulo kaj la Morto

—laŭ ĉinesko Linjiangxian *

1.

Lignon kolektadis
foje homo aĝa,
malforta, falt-vizaĝa,
kaj ŝarĝo-porta,
al dom' vilaĝa

reiris kun peno.
Pro ir' vojaĝa
longa kaj fort-damaĝa,
li neniel en
ĉi kamp' sovaĝa

2.

plu eltenis penon.
Metis al la tero
li ŝarĝon de sufero,
kaj vokis Morton.
Kun konsidero,

venis Morto. “Kial
vi vin kun espero
turnas al mi en vero?”
“Levu ŝarĝon de mi
jen en mizero.”

---

* *Linjiangxian*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 5 versoj de 66,7,55 (kelkfoje kun variantoj), laŭ rimaranĝo xa,a,xa (x=senrima)

73. Kien Vi Rajdas?

—laŭ ĉinesko Jiangnanchun**

Sovaĝis
ĉevalo,
kaj rajdanto ĝin
povis al stalo
ne konduki sukcese.
Ĝi galopis en malo

freneze,
li ne plu
ĝin povis bridi
je kurega ĝu'.
Vidante tion, iu
ekkriis per voĉa bru':

“Al kie
rapide
vi rajdas tiel?”
Kien senbride
la besto kuras vole?”
Ne oni kredas fide:

Ĉevalo
ja kuras
kun ampasio
aŭ ĝi plezuras
je profitĉas', arogo.
Deziro ĝia nuras.

---

* *Jiangnanchun*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el 6 versoj de 3,3;5,5;7,7 silaboj, kun para rimo

74. La Plej Granda Kulpulo

—laŭ ĉinesko Zhegutian**

1.

Foje amasa morto
la bestojn jen per forto
falĉadis kiel plago.
Ne venis ajn raporto

al besta
kohorto
pri kaŭz' de fata sorto.
Ili dubis, ĉu iu
per ĝena malkomforto

2.

muĝon levis de dio.
Leono kun konscio
akra, kunvokis bestojn
por viva garantio.

Ĝi diris:
“Malpio
naskigas sen racio
la plagon, morto buĉas
bestaron kun apatio.

3.

Mi certas, ke la plago
pro ies krima ago
fatale falas sur nin.
Ni serĉu por repago

al dia
atako
krimulon por dishako,
nin tiel di' indulgos.
Ni tial en ĉi-tago

---

* *Zhegutian*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj de 4 kaj 5 versoj respective el 7,7,77 / 33,7,77 silaboj, laŭ rimaranĝo a,a,xa / xa,a,xa (x=senrima)

4.

kunvenas, ke explore
ĉiu menson enbore
kontrolu kaj konfesu
sian kulpon elkore.

Ni bestoj
favore
nin bonigas ignore
al eraremo nia.
Jen mi komencas sole

5.

miajn kulpojn unue:
kelkfoje mi detruie
ŝafojn kaj eĉ paŝtiston
manĝis, kaj poste brue

mi muĝas
enue
kvankam regas plue
mi, eĉ se juste. Nun mi
vere senambigue

6.

konfesu ja senŝpare,
kion ankoraŭ klare
memoras mi enkore.
Muso venis erare

kaj time
hirt-hare
en kapton mian stare,
ĉar tiam mi plensatis,
mi lasis ĝin bonfare

7.

forkuri. Pro la pravo,
muso kuris al savo
de mi kaptita en ret'.
Ĝi tramaĉis kun bravo

jen kiel

tranĉglavo
la maŝojn ĉe kapt-kavo,
liberigis min el la
danĝero. Kia ravo!

8.

Volonte mi ofere
dediĉos al vi vere,
do decidu. Aŭ eble
ni laŭvice prefere

kontroli
senpere
ĉies kulpojn severe,
kaj l' plej granda kulpinto
mortaĉu jen mizere!"

9.

Ekdiris vulpo flate:
"Ho, kiel diris frate
vi, nia reĝ"! Vi juste
regnas bone. Rilate

al ŝafoj,
plensate
blekadas orel-grate
ili, kaj ja meritas
devoron senkompatate.

10.

Kaj la paŝtisto! Ho, ve!
tirane bestojn prove
li regas. Ja neniu
protestas malĝoj-brove

pri l' morto.
Denove
la muset'! Kuraĝ-kove
kaj saĝe! Ĝi vin savis
el danĝero tulpove!"

11.

Tuj aplaŭdis sonore
la flatistoj fervore.

**La reĝon oni laŭdis
pri nobleco elkore,**

**admiris
favore
pri elokvent' adore
de vulpo. La ruzulo
malaperis manovre**

12.

**tiel el la atento,
kaj en tiu momento,
forĝesis pri malico
liaj kaj peka cento.**

**Pro ĝia
talento,
la vulpo kun prudento
sin kaŝis en la vicon
lastan sen ajn lamento.**

13.

**Nun l' urs' kun voĉo ĝema
diris: "Riproĉo mema
min ofte mordas vere.
Mi kun sento pacema**

**kaj ĝojo
senĝena
pasigis en ekstrema
harmonio kun homo
tag-tagojn je sentrema**

14.

**kunvivo. Foje iam
homo mia dormis jam
kaj sidis mi apude.
Mi vidis muŝ' de fifam'**

**altrude
per lud-dram'
fali sur lin kun kroĉ-am'.
Por gardi lian dormon,
kun kolera arda flam',**

15.

mi ĝin per peco roka
murdis kun movo ŝoka,
sed ankaŭ kap' amika
frakasiĝis ĉe bloka

frapego.

Provoko

mia per prem' sufoka
amikon perdigis, min
igas ridaĵo moka.”

16.

La povra urso ploris,
ploris. Ĉiuj doloris
enkore, kaj aliajn
kulpojn ne plu esploris.

La urso

deforis

de atent' kaj traboris
tre glate tra kontrolo
kaj oni ĝin ignoris.

17.

La tigro sekvis, lekis
de l' lipojn sangon, ekis
kulp-konfeson (ĵus manĝis
ĝi beston) kaj ekblekis:

“Akuzi?

Mi pekis?”

L' okuloj fosforeskis
verde kaj brilis dentoj
blankaj, kio ja vekis

18.

ĉies timon terure.

Jen muto regis pure.

Neniu respondis kaj
sin sentis malplezure.

Tuj poste

nature
aliaj bestoj ĵure
prezentis sin puraj kaj
senkulpaj senmezure.

19.

Bestoj kiaj pantero,
hieno kaj cetero
sin savis, pruviĝinte
kun verŝajna sincero

senkulpaj.
Danĝero
al l' azen' en mizero
alvenis, kiu jene
sin kontroli per vero:

20.

“Mi kulpis foje, pente
bedaŭras dolorsente
pri l' okazaĵo. Iam
preter Delfoj silente

mi pasis,
turmente
malsatis mi lamente.
La freŝa herbo tie
allogis min tre tente.

21.

Kaj kelkajn herbojn ĝue
mi manĝis jen senbrue.
Por tio mi ne rajtas,
sed mi kulpis senskue.”

La lupo
pli frue
leviĝis, diris flue
kun indigna kriado:
“Ho, ĉu necesas plue

22.

klarigi per detalo?
Ĉu ekzistas brutalo

**pli punenda ol tio?
Manĝegi per regalo**

**herbojn de
sekalo
fremdan por festivalo,
eĉ en Delfoj. Plejeble
herboj en aktuala**

23.

**alvenas sendikute
al sanktaj pastroj tute!
Jen, ĝuste pro tiaĵo,
la dio sendis mute**

**inter nin
alŝute
la plagon absolute.
Pro l' krimo, ĝin mortigu!"
Ĝi pendis sendispute.**

75. Muso kaj Rano

—laŭ ĉinesko Pozhenzi**

1.

Muso amikiĝis
sincere al rano,
invitis kaj regalis
ĝin per figo, banano
mielo, pano

(ĝi loĝis en dom' de
riĉa ĝentlemano).
Festenis ili ĝoje
kaj dum drink' de ĉampano,
pri sia plano

2.

gastiganta, rano
diris varmakore:
“Nu, venu al mi gastis,
mi regalos favore
vin bonhumore.

Por ke vi ne timu,
mi nin provizore
kunligos per la ŝnuro.”
Ĉe l' marĉo ĝi ĉi-hore
ligis fervore

3.

ties krur' al sia.
Ĝi plongis subite,
la mus' tiriĝis kun ĝi
en marĉon alligite
suben falglite.

Ĝi sufokiĝinte
veadis ekscite:

---

* *Pozhenzi*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el du strofoj el po 5 versoj de 66,77,5 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa,a (x = senrima)

**“Mi mortos! Sendankul’, vi,
min igos senmerite
morti sensprite.**

4.

**Por venĝi mi havos
nenian forton plu.”
Dum en akv’ ĝi baraktis
vidis niz’ en aerflu’,
alflugis sen sku’**

**kaj ĝin kaptis firme.
Ran’ per ŝnura alglu’
kun muso alte pendis.
Servis por niza manĝ-ĝu’
para kontribu’.**

76. Aglo kaj Vulpo

—laŭ ĉinesko Nangezi**

Agl' federis sin
kaj vulp' amike.
Por ke ĉi lig' fortike
pli firmiĝu, kaj komunike

pli oportunu,
loĝiĝis ili
proksime por babili
ĉiame kaj intekonsili.

La aglo neston
surarbe plektis;
arbuston vulp' elektis
subarbe, per branĉoj protektis.

Sed foje iris
la vulp' el nesto
al kamp' por pred-aresto,
pro manĝaĵ-mank', kun malhonesto,

aglo alflugis,
vulpidojn prenis
kaj aglidoj festenis
per vulpaĵo. Nu, vulp' revenis,

la okazaĵon.
tragikan trovis.
Ĝi sakri aglon provis,
sed aglo orgojle tordmovis

korpon kaj diris:
“Via kolero
neniam de la tero
atingos alte en arb-sfero

---

* *Nangezi*: unu el ĉinaj fiksoformaj poemoj el 5 versoj de 55,7,9 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,a,a (x=senrima)

jen mian neston.”
Vulp’ kun lamento
diris: “Al firmamento
mi povas ne en evidento

flugi laŭvole.
Kun kolerbrulo,
mi nur per esper-lulo
atendas, kiel al fortulo

malfortaj faras.
Toleras mi nun.”
Aglon tamen pun’
trafis pro perfida mallig’ kun

vulp’ en federo.
Foje altaro
stariĝis en najbaro
surkampe, en ofer-preparo,

kaprido brulis.
L’ aglo de alto
alĵetis ĝin sen halto,
ĝin kaptis, portis per flugsalto

al ĝia nesto.
Sed vent’ impetis,
karna ardaĵ’ kroketis
en nesto kaj fajron almetis.

La nest’ ekflamis,
ekbrulis arde,
falas kiel petarde
kun aglidoj teren sengarde.

Alkuris vulp’ tuj,
manĝis kun ĝuo
ilin je l’ rigard-gluo
de l’ aglo en dolora fluo.

77. Aglo kaj Alaŭdo

—laŭ ĉinesko Yijianmei**

1.

Aglo kaptis per impet’

Jen alaŭdon.

Je indulget’

la rabobirdo diris:

“Stulta birdo,

vi kantistet’,

vin tenu tuj en kviet’.

Mi pli forta

sen intrepert’

ja estas ol vi. Kia

ajn belvortojn

en via pret’

2.

vi uzas, vi jam en man’

mia estas.

Sen ajn plan’

fuĝi, obeu al mi,

mi kun tiran’,

portos kien ajn, sen van’,

vin delastos

je ĵet-elan’,

dismordos vin laŭplaĉe!

Jen rigardu!”

La huligan’

3.

birda sinpafis fiere

kun viktimo

enaere,

sed la rabobirdo jam

nun neniel

---

* *Yijianmei*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el du strofoj po 6 versoj de 7,44,744 silaboj, laŭ rimaranĝo a,xa,xxa (x = senrima)

ja severe

**elpensis, malespere,
kial l' etaĵ'
pezas vere,
ĝia flugilfrapado
jam nun lantis
efemere.**

